

Астрологичен анализ на „Завета на цветните лъчи на светлината“

Статия от Любомир Червенков, професионален астролог

Повод за написването на тази статия е един имейл от 11 май 2012 от Ваня Максимова Вергова. В него тя ме помоли да изготвя астрологичен анализ на книгата на Петър Дънов „Завета на цветните лъчи на светлината“. По това време, тя изготвяше доклад относно тази книга.

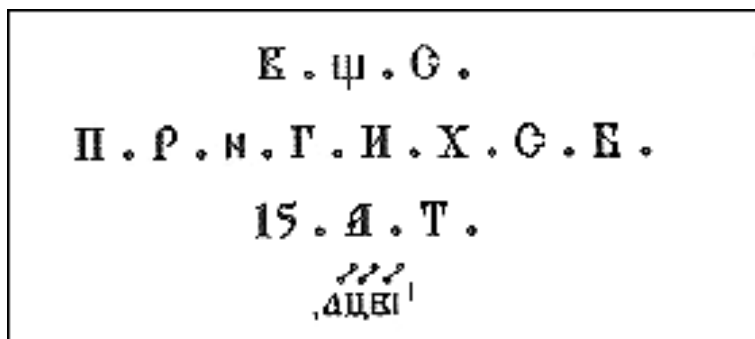
„Завета на цветните лъчи на светлината“ е една малка книжка, която Петър Дънов написва през 1912 година. Основно тя представлява подобрани цитати от Библията. Има и съвсем ограничен брой текстове, написани от самия него, които са дадени в курсив. На пръв поглед изглежда, като че ли тези цитати са, така да се каже, „отскубнати“ оттук-оттам от различни места от Стария и Новия Завет. Непосветеният не вижда смисъла на подобно „пренареждане“ на библейските текстове. Всъщност, те са така подредени, че да въздействат по специален начин на читателя. Учителят също е дал определени наставления как точно да се четат въпросните текстове, за да имат най-голямо въздействие. Първоначално, той е давал книжката само на ръководителите на братските групи в страната, като е изисквал от тях да дадат специално обещание, че ще пазят Завета и няма да позволяват той да попадне в случайни ръце. Сега обаче, 100 години по-късно, в епохата на Интернет обстоятелствата са вече променени. В наши дни информацията не може да се пази само в определени групи. Тя много бързо прескача организационните и национални граници. Затова, сега е дошло правилното време една голяма част от сведенията да се изнесат по подходящ начин пред широката общественост. Във тази връзка почувствах вътрешния порив да напиша тази статия.

По думите на Ваня Вергова, нейното изследване цели: „да проследи иманентните връзки на текстовете от Завета със свещенните християнски текстове и трасирането на последвалите нови духовни пътища в Словото на Беинса Дуно“[9] . Това изследване е изключително интересно и повдига множество въпроси. Защо от Библията са „отскубнати“ именно тези текстове, а не други? Защо после са подредени именно в такава последователност? Защо текстовете от Стария и Новия Завет се „преплитат“ в книгата на Дънов по този уникален начин? И как всичко това се свързва със светлината? Ясно е, че между библейските текстове и делото на Дънов има обща нишка. Тя води началото си в древността, преминава през настоящето и отива далеч в бъдещето. Фактически, тази невидима нишка трасира духовните пътища в словото на Беинса Дуно. Библейските текстове са писани преди две-три хилядолетия. Те са от различни автори и са писани по различно време. Следователно за тях е много трудно да се изготви хороскоп по наличните исторически данни. За Третия Завет обаче, (което е Словото на Учителя Беинса Дуно в България от 1922 г. до 1944 г.), имаме точна дата. Това е датата 24 февруари 1922 г., когато той открива Духовната си школа с беседа на Общ окултен клас.

Можем да приемем, че в голямата си част Словото на Учителя е базирано върху цитати от Библията. Върху всеки един от тях той е изнасял беседи и лекции, като е давал подробни указания и тълкувания. Началото обаче е поставено десет години преди това, с издаването на книжката му „Завета на цветните лъчи на светлината“. В нея вече са залегнали над 2,000 важни препратки към Библията. Всъщност, може да се каже, че голяма част от цялото останало Слово на Учителя е изградено върху тази малка книжка. Затова ние можем да я разглеждаме като един вид конспект, на един бъдещ тезис. Във тази връзка, точната дата, час и място на нейното „раждане“ се оказват изключително важни от астрологична гледна точка. Правилното тълкуване на „нейния хороскоп“ може значително да обогати представите ни върху замисъла на цялото дело на Петър Дънов.

От астрологична гледна точка едно важно историческо събитие се „ражда“ тогава, когато в материалния свят за първи път се извърши нещо съществено, което оповестява неговото осезаемо присъствие на земен план. Например, за момент на „раждането“ на една държава от по-новата история, като САЩ или Австралия например, се приема събитието, когато първите заселници за първи път стъпват на новата територия. Или някакво ново движение, политическа партия или организация се считат за напълно проявени във физическия план тогава, когато те излязат за първи път с манифест, декларация или оповестение на тяхната програма. Така и в дадения случай. Книгата „Завета на цветните лъчи на светлината“ е тази първа сериозна заявка, за Новото Учение, върху която почива дейността на Дънов.

Затова за мен беше изключително важно да построя тази астрологична карта. От втората страница на книгата може да се извлече нужната дата. Всъщност тя не е дадена директно, а е закодирана. На втората страница на изданието е отпечатано



съкращението, което виждате на фиг.1. Към пояснителните бележки в по-новите издания на книгата е записано: „Съкращението се чете: Винаги ще съм предан раб на Господа Исуса Христа Син Божи, 15 август, Търново, 1912.“

Фиг. 1. Страница 2 от книгата [1]

Всъщност обяснението и тълкуването на това съкращение е дадено от самия П. К. Дънов в Съборните му беседи, и от Протоколите на заседанията, както и от спомените на очевидците. Такива са например Димитър Голов (първият стенограф на Учителя) и Боян Боев (също стенограф). Очевидно е, че Учителят е закодирал посланието си, но не го е заключил, така да се каже, „с три ключа“, а е оставил вратичка. Тоест, най-вероятно идеята му е била посланието да се разпространява първоначално само сред членовете на Обществото, но той е прозирал, че в последствие, след години, това послание ще се изнесе и пред широката общественост. Иначе би го закодирал много по-старателно или даже изобщо не би се заел с отпечатването на въпросната книжка.

Годината също е закодирана, но разшифровката не представлява особена трудност. Евреите например, също не са използвали цифрови символи. Вместо това, еврейските букви са имали едновременно и буквено и цифрово значение. По този начин определени думи са били превръщани в числа, които пък от своя страна са били превръщани отново в други думи. Общото между първоначалната и производната дума е тяхното еднакво цифрово значение. Древните евреи са вярвали, че думи с еднакво цифрово значение са сродни. Този метод е познат като *гематрия*. С негова помощ, пасажи от Библията биват разчетени по съвсем друг начин. Така смисълът влаган в изреченията става съвършено различен от този, който предлага чисто повърхностния им прочит. С други думи, в Библията има закодирана дълбока мъдрост, базирана на математически закони. Тя може да се отключи само с изключително добро познание на старо-еврейския език и с напреднали умения по гематрия.

Интересното в случая е, че Петър Дънов съвсем откровено ни дава не само годината на написването на своята малка книжка, но и датата, както и мястото. Следователно, той е бил наясно, че тази информация е изключително важна, затова я поставя на видно място на втора страница. Обаче в същото време я закодира, като вместо цифри използва старобългарски букви в качеството на цифрови символи. Така той недвусмислено ни наемква, че съдържанието на неговата книга е закодирано гематрически. Даниела Тодорова – Кабала пише: „В България, Беинса Дуно (известен със светското си име Петър Дънов), прави невероятен синтез между вибрациите на българската азбука и Кабала. Той поставя въпроса за четвъртото ниво на азбуката, състоящо се от числата 10, 11 и 12“ [16]. А Цветана (Лиляна) Табакова е изписала две тетрадки при частни разговори с Учителя, които тя в последствие издава като книгата „Кабала – науката за числата, буквите и човешките имена“. В предговора към публикацията и в сп. „Житно зърно“ се казва:

„В Кабалата, дадена от Учителя, българските букви имат числена стойност според звученето на техните съответствия в латинската азбука. Този странен синтез на базата на звука ни даде основание да публикуваме материала със заглавие „Звучащата Кабала“. Днес цялото околоземно пространство е наситено с вибрациите на английския и на френския език, които ползват латинската азбука. Буквите са образи – символи. Звукът е тяхната вътрешна същност, а зад звука седи силата. Може би за обединеното човечество е необходима единна кабалистична система и Учителят ни дава модел как да се осъществи това сливане“ [15].

Всъщност в лекциите си той често използва цифри, които на пръв поглед са напълно произволно взети. Обаче дали е така всъщност? Например, той казва: „Досега българите слугуваха на силите на тъмнината, а сега ще слугуват на Силите на Светлината. България сега е като Обетована земя. Донесоха ми дюли 1000 грама и круши 700 грама тежки“ [2, стр.260]. За да могат да се прочетат правилно скритите послания заключени в неговите изказвания е нужно цифрите да бъдат превърнати в думи. В други случаи думите му трябва да бъдат гематрически приравнени в цифри, които после отново да бъдат превърнати в други думи със същото цифрово изражение. По този начин ще бъдем в състояние да прочетем скритото в книгите му послание. Таблицата, която ни е нужна за тази цел е представена на фиг.2.

1	2	3	4	5	6	7	8	9
·А·	·В·	·Г·	·Д·	·Е·	·С·	·З·	·И·	·О·
10	20	30	40	50	60	70	80	90
·Г·	·К·	·Л·	·М·	·Н·	·З·	·О·	·П·	·Ч·
100	200	300	400	500	600	700	800	900
·Р·	·С·	·Т·	·У·	·Ф·	·Х·	·Щ·	·Ъ·	·Ц·
11	12	13	14	15	16	17	18	19
·АІ·	·ВІ·	·ГІ·	·ДІ·	·ЕІ·	·СІ·	·ЗІ·	·ИІ·	·ОІ·
222	319	431	988					
·СКВ·	·Т·ОІ·	·УЛА·	·ЦПИ·					
222	319	431	988					
1000	2000	20000	43000					
*А	*В	*К	*М*Г					
10000	300000	4000000	80000000					
Ⓐ	Ⓒ	Ⓓ	Ⓔ					

Фиг. 2. Числени стойности на буквите. Източник: статията „Кирилица“ в Уикипедия. <http://bg.wikipedia.org/wiki/%D0%9A%D0%B8%D1%80%D0%B8%D0%BB%D0%B8%D1%86%D0%B0>

Сега вече като погледнем отново на годината, отпечатана в книжката „Завета на цветните лъчи на светлината“ (фиг.1) виждаме, че първият символ (подобен на ,А) обозначава фактически цифровата стойност 1000. Вторият символ (нещо като Ц) е равен на 900, докато третият и четвъртият (ВІ) с обща черта се четат като 12. Сумата на тези числа ни дава 1912, което всъщност е годината на написването на тази книжка. Единицата с дребен шрифт най-отгоре е просто първата бележка на редактора.

Освен това, ние като българи можем да се считаме привилигировани, че великият Дух на Беинса Дуно е избрал да бъде роден именно в България и да изнася Словото си на Български език. Посланията в Библията са вече до голяма степен напълно недостъпни за по-голямата част от човечеството. В наши дни почти никой не разбира старо-еврейски и не може да „манипулира“ гематрически старите текстове. Дори по времето на Исус евреите вече са говорили не на старо-еврейски, а на арамейски. Това е бил техният всекидневен език на общуване. Дори още тогава, преди повече от 2,000 години голяма част от тях вече не са разбирали текстовете на Стария Завет, понеже са говорили вече на друг език.

Но ето, че сега е настанало времето, когато и Третият завет трябва да бъде широко изнесен пред Човечеството. И ние трябва да се изпълним с дълбоко преклонение пред факта, че той ни е поднесен на майчиния ни език. Нашата функция като българи е да „прочетем“ правилно написаното в тази уникална книга. Това особено важи за членовете на Бялото Братство, които са непосредствените последователи на Великото дело на Учителя. Дънов първоначално е давал книгата лично в ръцете само на ръководителите на дружеството. Той им е заръчвал да я пазят и дадат нещо като специално обещание да не я дават в случайни или чужди ръце. Но в същото време, обаче, задачата на ръководителите е била да разпространяват Словото сред останалите членове, а те - сред обикновените хора.

Днес, астрологичната информация, която трябва да се изнесе относно „рождената дата“ на книгата и съответните астрологични тълкувания е отправена преди всичко към хората, членуващи в Братството. Естествено чрез Интернет, тя ще бъде направена достъпна до всички. Но практиката показва, че обикновено хората, които търсят и намират този вид информация са именно онези, които са свързани с братските среди. Затова именно на тях се възлага мисията сериозно да осмислят значението на книгата „Завета на цветните лъчи на светлината“. Тя символизира „раждането“ на Третия завет, затова е изключително важна. Новият завет е бил написан в годините след смъртта на Исус, докато все още са били живи учениците му. Но действието на Новия Завет (самото християнското учение) е продължило над 2,000 години, т.е. през цялата епоха на Рибите. По подобен начин „Заветът на цветните лъчи на светлината“, който трябва да се разглежда като първоначалния импулс за Третия Завет е написан в самата зора на епохата на Водолея. Но действието на тази книга ще продължи поне 2,000 години (епохата на Новото човечество), докато не се развият всички събития, предназначени да се случат в нея.

Така, че въпросната астрологическа информация първоначално ще бъде направена достъпна до членовете на братството по време на 100 годишния юбилей на книгата. Но в последствие, чрез тях тя трябва да бъде направена достъпна и до всички останали на разбираем език. Защото не всички хора разбират термините, с които боравят посветените в духовно отношение хора. Моментът е назрял тази информация да бъде изнесена извън затворения кръг на определени общества. Живеем в информационна ера, в която знанията се разпространяват моментално чрез Интернет до всяко кътче на планетата. В същото време обаче, информацията сама пази себе си. Непосветеният дори и да попадне на някое ценно четиво, няма очите да го прочете. Ако душата на човека не е узряла да разбере Словото, тя няма да го разпознае, дори и ако текстът не е зашифрован. Затова, човекът просто ще я подмине. А да не говорим колко малко души са склонни да четат в наши дни.

Така че посланието на тази книга може (и трябва) да се изнася и под други форми: филми, театрални постановки, музика, изкуство, живопис и прочие. Книгата „Заветът на цветните лъчи на светлината“ тепърва ще бъде превеждана на много езици. Хиляди човешки души, от най-различни националности са жадни за нейното духовно послание. Но винаги когато една книга се превежда от един език на друг, определена информация се губи. Така е станало и със Библията, която е била превеждана от староеврейски на арамейски, после на гръцки, после на латински, после на английски и т.н. докато сега почти целият и дълбок смисъл е вече изгубен. Това, което днес хората четат преведено на един или друг език (и което те си мислят, че е Библията), всъщност е едно съвсем бегло отражение от този величествен текст. В този смисъл евреите са привилигирвана нация, понеже те могат донякъде все още да четат древните текстове в оригинал. Така и ние, българите сме в известен смисъл привилигирвани, че можем да четем Третия завет в оригинал. Но смисълът на Словото неизменно ще се губи при превод от един език на друг. Затова Учението трябва да се поднася и в друга форма, например като изкуство.

Третият завет е предназначен към Новото човечество, което ще наследи света. То ще наследи цялото материално достояние, създадено от Западната цивилизация, но ще го изпълни още и със смисъл и със съдържание. Иначе материалното благоденствие само по себе си е просто пагубно. Задачата на Запада беше изпълнена блестящо. Никога досега хората не са се радвали на по-голяма материална обезпеченост. Тук усещам как веднага ще се надигнат гласове отвсякъде: „За каква материална обезпеченост става въпрос? Хората едвам свързват двата края. В третия свят деца умират от глад“, и т.н. Аз обаче, като астролог, разглеждам човешката история в хилядолетни отрязъци от време. Погледнато от тази гледна точка, човечеството изключително много е напреднало в материално отношение. То дължи това изключително на достиженията на западната цивилизация. Деца са умирали от недояждане постоянно. В древността това е било по-скоро правило, отколкото изключение. От 15-20 деца в едно семейство са оцелявали 1-2. Хората масово са умирали от недояждане, болести, невъобразимо лоши санитарни условия и т.н.

В човешката история досега никога не е имало такива високи технологии, с каквито ние разполагаме в момента. Това е „специалитет“ само на епохата на Водолея, в която едва сега сериозно навлизаме. Благодарение на откритията, направени през последните 100 – 200 години, материалното съществуване на хората е в такава голяма степен облекчено. Замислете се само за момент как преди векове цялото ежедневие на човека се е въртяло около прехраната и оцеляването му. Да се разоре земята, да се насади, да се пожъне, да се овършее, да се нахранят животните, дори да се налее вода от кладенеца е представлявало трудност. Да не говорим за предвижването на далечни разстояния, комуникациите и така нататък.

В наши дни имаме техника и технологии в изобилие. В супермаркетите днес има много повече храна, отколкото е била достъпна на благородниците в средновековието. Животът на човека в западния свят не се върти вече около неговата прехрана. В западното общество хората не умират от глад по улиците. Западната цивилизация, с характерното за нея материалистическо и прагматично мислене беше тази, която изнесе целия научно-технически прогрес на плещите си.

Би било логично да се предположи, че човечеството, (особено онези, които са доста добре обезпечени) ще се концентрират сега върху духовното си развитие. Това обаче не се получи. Дори и тези, които вече имат достатъчно материални блага, са се втурнали да натрупват още повече. Защо се получи така? Защото западното общество даде *формата*, но не я пропи със *съдържание*. Всъщност от тях това и не се изисква. Това е задачата на славянската раса, която оттук нататък постепенно ще започне да поема управленските функции на човечеството в свои ръце. Формата ще бъде наследена, но в добавка на това, тя ще бъде пропита още и с духовно съдържание. А това съдържание не е нищо друго освен Любовта! Ето в това се състои величествената задача на славянската раса.

Неслучайно Третият завет бива изнесен в България и е написан на български език. Винаги ми е било интересно да проследявам паралелите в историята на еврейския и българския народ. Винаги съм считал, че техните съдби са подобни. Загатнал съм това в доклада си за астрологичната карта на Българския етнос [12]. Паралелите сами се набиват на очи. И двата етноса са изключително стари. И двата имат тежка карма. Много от представителите и на двата етноса са изключително прозорливи, да не кажа гениални. Имало е преселение на еврейския народ, както е било и с българския.

И двата етноса са били под робство. Еврейският етнос е бил над 400 години под египетско робство, българският – около 500 под турско. Имало е и Вавилонски плен за евреите, а българите са били под византийска власт. Имало е периоди, когато евреите не са имали държава, какъвто е бил и случаят с българите. Еврейската държава изживява златния си век по времето на Соломон, Българската по времето на Симеон. Еврейската държава е била разделена на две, както е била и Българската след Освобождението. Евреите живеят разпръснати из целия свят, българите също. Има и много други сходства. По думите на Петър Дънов:

“Евреите бяха един горделив народ, дадоха им много малко територия, за да се смирят и за да разберат, че нашироко трябва да бъдат в духовно отношение, а не в материално. И българите приличат на евреите в това отношение – и на тях им отрязаха земи оттук-оттам, за да се възпитат и по същия начин да разберат, че трябва да растат в духовното.” [3. стр.27]

Независимо дали ни харесват личностните и народопсихологични характеристики на еврейския народ, неоспорим факт е, че те са изключително особен етнос, който има специално предназначение в историята на човечеството. Забелязъл съм, че в основата на *всяко* съществено историческо събитие винаги стоят евреи. Почти всички гениални учени имат еврейски произход. Старият завет е написан на техния език. Исус се ражда като представител на този народ. При това, Матей още в самото начало на повествованието си съвсем старателно проследява, че за да се стигне до раждането на Исус е трябвало да се мине през 3 пъти по 14 поколения [26, стр. 78]. Следователно, кръвта, която тече в жилите Му е била подготвена съвсем внимателно в продължение на хилядолетия и нейният състав в никакъв случай не е бил случаен. Можем само да предполагаме, че потеклото на Петър Дънов е било по същия начин внимателно подготвено по подобен начин, за да може той да се роди в най-оптималното физическо тяло, което да поеме този велик Дух.

С всичко казано дотук искам да направя паралел между еврейския и българския етноси и да заключа, че настава времето на една приемственост. Българите могат да бъдат изправени пред подобен избор, който преди 2,000 години беше поставен пред евреите. По думите на Дънов: „Ние трябва да се съобразяваме с новите веяния, с новите закони, които Бог внася в света. Този порядък, който сега кове закони против евреите, е стар, а когато дойде новият порядък, ще бъде друго.“ [4, стр.80]. В еврейския род се ражда един Велик Дух – Сина Божий. Но какво е отношението на евреите към него? Те не го приемат и го разпъват на кръста. Защо е така? Защото те са изключително консервативна нация, която не приема промените на времето. А българите? По думите на Дънов: „Българите си приличат по евреите по едно – по твърдоглавието. Само че в евреина има досетливост, той цени времето и при него всяко нещо е на място, докато българина все отлага“ [4, стр.193].

Значи прилики между двата етноса определено има. Да се обърнем отново към изказванията на Дънов: „Обръщам специално вниманието си към българите да ги предупредя, че ще бъдат бити на общо основание. Готви се вече за тях камшик, не човешки, но Божествен. Този камшик ще се слага на гърбовете на българите дотогава, докато узреят главите им, докато се подчинят на Волята Божия и кажат: „Ще турим ума и сърцето си в съгласие с Великата Божия Воля.“ Ако България приеме Новото Учение, ще получи всичко, каквото и е нужно. Ако не го приеме, нищо няма да ѝ се даде. Христос проповядва на евреите преди 2,000 години, но те не приеха това Учение. И ето, 2,000 години се изминаха и те продължават досега да се скитат по света без отечество. Мислят ли българите, че ако не приемат Новото Учение по-добра съдба ги очаква?“ [2, стр.260]

Виждаме, че и евреите и българите биват поставяни от Дънов под общ знаменател. Тогава, когато нарушават отношенията си с Бога и когато не изпълняват поставените им задачи им се налагат специални наказания. Тези паралели между двата народа съвсем не са случайни, тъй като Учителя нееднократно загатва, че българите трябва да поемат за в бъдеще отговорността за съдбините на Човечеството. Само че в основата на славянското управление ще стои Любовта, докато в основата на еврейското управление стоят Парите. Разликата е огромна и затова разликата в целия обществен строй ще бъде огромна.

Но кои са кармичните причини, поради които и двата народа имат толкова трудна историческа съдба? Ето какво казва Дънов: „Кои са причините за робството на българите под турците? Причината е в отношението на българите към Бога - нарушение на отношението им към Бога. Както евреите: като нарушиха своите отношения към Бога, дойдоха страданията. Всички страдания на народите идат от нечисти мисли, желания и постъпки. Българите бяха 500 години под турско робство наказание за гонението против богомилите“ [2, стр.258]. Затова сега историческият избор, пред който са изправени българите (независимо в коя точка на земното кълбо се намират) е да не повторят грешката на евреите, а да направят правилният избор. По думите на Дънов:

„Трябва да дойдат новите българи! Новите българи са трудолюбиви пчели, които събират мед от цветята. Проводник на божественото трябва да бъде един цял народ. Трябва да има повече бунтовници за новия ред! Христовото спасение нали дойде от евреите? Но пълното спасение на човечеството все още не е дошло, то няма да дойде и от българите. Трябва пътят да се извърви. От българите ще дойде любовта и ще изтече през тях към целия

свят. Ако в България изтича един извор, няма ли да напои света? Ако този извор е сто километра широк, няма ли да напои света? Любовта като минава през теб, ти ще бъдеш носител на Божественото. Спасението иде от Бога! Бог е, Който спасява хората. В Духовния свят българите са организирани и оттам ще дойдат делегати като колонисти, които ще организират България.“ [4, стр.58]

Дънов многократно набляга на факта, че самият национален признак е без значение. Важното е дали представителят на дадената националност работи в името на всеобщата идея на Бялото братство. Българите не са избрани случайно като проводник на новите идеи, също както и евреите навремето не бяха избрани случайно да приемат Христовото Същество. Всъщност причината за избора на това, коя нация ще бъде водеща се оказва съвсем прост и се заключава в едно единствено изречение на Дънов: „Най-религиозни са евреите и славяните“ [4, стр.242].

Под „най-религиозни“ можем да разбираме тези, които се стремят към разбиране за Бога и които желаят да установят тясна връзка с Него. Затова и тези две общности (на евреите и на славяните) са специални от духовна гледна точка. Затова на тях им е дадена привилегията (и изискването) да поемат в ръцете си голяма отговорност за останалите народи. Българите със изключително силен Козирог в картата на етноса си са много добре подготвени за тази функция [12]. Но съдбата на самия народ е важна само в смисъла на всеобщата им споеност към единната им идея за служба на Бога. Иначе, в противен случай става въпрос за чиста проба национализъм, което е точно противоположното качество на религиозността. „Някои питат какво ще стане с България. Щом тя приеме Божественото учение, добре ще и бъде, но ако не го приеме, зле ще и бъде. Колкото евреите прокопсаха, толкова и българите ще преуспеят, ако попречат на бялото братство. Знаят българите, че съдба има, дадоха на света една малка светлина – богомилството, угасиха я и попаднаха под робство.“ [4, стр.57]

Как ще бъде организирано новото общество? „Евреите първоначално имаха република, но после поискаха и въведоха царство, искаха си цар. А пък българите ще вървят по обратен път, те досега са имали все царство, царе, а сега ще имат република.“ [2, стр.261]

Дотук става ясно, че между евреи и славяни има очевидна приемственост. Според Дънов: „Следователно, славяните носят до известна степен културата на евреите, но има разлика. Задната част на главата на славяните е развита. Това показва, че те имат силни семейни чувства и склонност към уседнал живот. Славянството има да се бори с татарското влияние, влиянието на атлантската раса. Татарското влияние се изразява в крайния материализъм.“ [2, стр.279]

И най-важното: „Славянството е девствена почва на бялата раса. Това, което евреите не можах да разрешат, славяните ще го разрешат“ [4, стр.60]. А как ще го разрешат? Като приложат Любовта във *всички* форми на държавното и социалното управление. Парите не могат да разрешат това, понеже Парите водят до крайно раздробление и разединение. Винаги където в обръщение има някакви парични знаци, един индивид натрупва повече пари от друг. Освен това специфична особеност на парите е да се концентрират там, където вече има наличие на голяма сума пари. В българския език това е казано с поговорката: „Пари при пари отиват“.

Популярната игра „Монопол“, например, води началото си от 1904 г. Тогава политическата активистка и кавакерка Елизабет Маги измисля играта „The Landlord Game“ („Игра на земевладелец“). По нейните думи, целта на играта е да служи като: „практическа демонстрация на сегашната система на заграбване на земята с обичайните и резултати и последици“[5]. През 1934 г. в разгара на Великата депресия, безработният Чарлз Дероу опростява играта и въвежда в нея зарчета. Така се появява популярната игра „Монопол“, разпространявана от Parker Brothers. Силата и се състои в това, че правилата и силно наподобяват механизмите на движение на капитала в съвременното капиталистическо общество. На времето Карл Маркс предрече, че то ще бъде „монополистично“ общество. Втората основна идея на играта е да покаже на хората, че когато някакви парични знаци се въртят в обръщение, крайният резултат *винаги* е един и същ. В крайна сметка, всичките пари се концентрират в ръцете на един играч, докато всички останали биват разорени.

При това няма значение какви са попаденията на зарчето. Важно е началото на играта. Щом парите започнат първоначално да се концентрират в ръцете на един играч, той неминуемо печели на финала, защото „пари при пари отиват“. Като социално развлечение тези правила са забавни, обаче когато са приложени в цялостния живот на обществото, те водят до трагични последици. Много малко хора разбират, че от началото на миналия век в света е започнала една сериозна, глобална игра на „Монопол“, която вече е във финалната си фаза. И без човек да е астролог, може да надникне в бъдещето и сам да си предскаже как тя ще завърши в най-скоро бъдеще. Когато едно общество се управлява от Пари, това винаги води до неравенство, социално разслоение, несправедливост, ограбване, експлоатация и в крайна сметка до разединение и разпад на обществото.

Любовта обаче е тази спойка, която съединява всички живи същества в едно цяло. Един ден всички хора ще проумеят, че не могат да изградят личното си щастие на базата на нещастията на някой друг. Бог, като създател на абсолютно всички живи същества не може да бъде напълно щастлив дотогава, докато абсолютно всички живи същества, създадени от него не бъдат напълно щастливи! Затова бъдещото общество не може да бъде управлявано на основата на Парите.

Всяка нова епоха изисква от човечеството определено изменение на посоката на движение. И всяка епоха се характеризира с един етнос, който е създаден по такъв начин, че е най-добре подготвен да изнесе на плещите си дадената промяна. А от друга страна, всеки етнос има свой език, който е най-подходящият инструмент за този етнос да изрази това, което е заложено в неговата народопсихология. Древните евреи с тяхната „твърдоглавост“, бяха най-подходящият народ да приемат мъдростта на Мойсей с неговите десет основополагащи закона. Тяхната задача беше да не се променят с времето и да останат устойчиви съхранители на *формата*. Навремето това беше абсолютно правилно и необходимо, но в наши дни започва да се превръща в спиралка на прогреса.

Новият завет беше написан на старогръцки. Предназначението на Гръцката епоха беше да развие мисленето на човека и неговите умствени способности. Цялата наука, математика и способностите за логическо мислене и разсъждение се зародиха и развиха именно в древните гърци. Затова и новият завет трябваше да бъде написан на техният език, за да отрази правилно измененията на времето.

„През 331 век п.н.е. гръцкият пълководец Александър Велики завладял Персия. По това време той управлявал всички известни древни земи и „обикновеният“ гръцки се е превърнал в език, който разбирали почти всички хора. Когато последователите на Исус написали Новия Завет, те искали целият известен древен свят да чуят добрите новини, затова го написали на гръцки, превеждайки староарамейския език, на който говорил Исус на гръцки език. Само на няколко места в текста те запазили оригиналните староарамейски думи“ [17].

Впоследствие Гърция беше завладяна от древния Рим. Макар външно римляните да бяха победителите, всъщност цялата правна и политическа система на Рим беше основана на гръцкото мислене. Впоследствие Рим също падна, но достиженията на Римската империя бяха предадени в устройството на западноевропейските държави. Английската империя, в частност, е пряката наследница на древния Рим, а английският език е продължение на латинския. Съединените Щати, (които доминират света в момента), не са нищо друго, освен едно разклонение на Английската империя. Същото може да се каже и за Австралия.

Всички достижения на съвременната наука и техника биха били напълно немислими, ако навремето древните гърци не бяха поставили основите на логическото и математическото мислене. Затова гръцкият език беше този инструмент, който подготви цялата научно-техническа революция, на която сме свидетели в момента. Неслучайно дори до днес, основни технически константи и числа се изписват именно с гръцки букви, а не с английски или да речем с еврейски. Но откакто светите братя Кирил и Методий създадоха глаголицата през 9 век от н. е. и преведоха Библията на старославянски, нещата започнаха постепенно да се променят. Тогава за първи път в историята на човечеството евангелски текстове са преведени на „несвещен“ език, т.е. различен от старогръцки, латински и староеврейски. „Първият славянски книжовен език е старобългарският. Той е и един от първите книжовни езици на стария континент“ [19]. Именно славянските езици са най-добре предназначени да изпълнят важната мисия на човечеството в бъдещата епоха. Това не може да бъде направено на английски – този език ще остане за ползване всред инженерите и всред тези, които се занимават с наука и техника. Езикът на Любовта ще бъде славянският!

В този смисъл народността, в която е избрал да се роди Петър Дънов и съответно езикът, на който е написано неговото Слово е изключително важен. Известно е, че той основно е говорил на учениците си. Говорът създава необходимите трептения, които въздействат на човека по определен начин. Дори учените днес се съгласяват, че всичко което ни заобикаля са всъщност трептения с различна честота – в това число влизат звуците и светлината. Книгата „Завета на цветните лъчи на светлината“ има именно това предназначение: чрез четенето и, и чрез визуализацията на различните цветове, да се създават такива особени трептения, които да въздействат на душата по особен начин. Като следствие, човек развива в себе си положителните качества, изброени в първата колона на книжката.

Следователно езикът (т.е. трептенията) на който е написана книгата е изключително важен. В този смисъл трябва винаги да се работи именно с оригиналният текст, който е използвал Дънов, без той да се преработва или „осъвременява“. В противен случай се променят честотните вибрации и съответните

въздействия може да са съвсем други. Иначе някои, които се стараят да изпишат вежди могат да извадят очи. Думите, които Учителят уж „неправилно“ е изписал с пълен или непълен член, трябва да се оставят именно така, както са без да се пипат! Всичко трябва да се чете в оригинал. Не бива да забравяме, че в оригиналния вариант на изданието присъстват буквите „ят“ или „голям юс“, които впоследствие отпадат от българския език, с наложената по-късно езикова реформа. С това обаче се променя гематрическото значение на думите и целят скрит смисъл, вложен в Третото писание. Затова трябва винаги да се придържаме към оригинала.

Ваня Вергова е провела подробно изследване относно превода на Библията използван от Учителя. Позволявам си тук да цитирам някои текстове от личната ни кореспонденция:

„Историята на създаването на боговдъхновен превод Библията на български език е впечатляваща. Преводът е направен на базата на текстовете от „главните стари и нови езици“ [6, стр.6]. Това представлява дълъг и творчески процес, в който са участвали книжовници, писатели, редактори, полиглоти, богослови и проповедници. Създаването на Библията на български език дава основанието за създаването на *Завета*. В началото на XIX в. в България са на лице исторически предпоставки за превод на библейските текстове на новобългарски, тъй като църковните богослужения са се водили на гръцки език и борбата за самостоятелна българска църква влиза в нова фаза, изискваща разбираеми текстове за цялото българско население. Регистрирани са първите опити за превод на отделни текстове, най-вече на Новия завет ...

Достойнствата на всеки един от тези първи преводи на библейските текстове се изразяват в това, че те подхранват следващите издания на Библията. Така се стига до издаването на Цариградската Библия от 1871 г., която е основополагащият текст за написването на *Завета* ... „За колосалния труд по превеждането, редактирането и цялостния езиков облик на това издание провидението изпраща най-добре подготвените хора. Така своя творчески отпечатък са оставили д-р Илайъс Ригс, Христодул Костович Сичан-Николов, Петко Рачов Славейков и д-р Алберт Лонг. В наши дни с копие от личния екземпляр на автора П. К. Дънов разполагаме като фототипно издание [7] благодарение на ИК „Виделина“ и това е изданието на Библията от 1885 г., което е „осъвременено“ /за тогава – б.а./ копие на оригиналния цариградски български превод от 1871 г.“ [8, стр. 3]

Поради сполучливия си превод, разбираем за цялото българско население, цариградската Библия добива широка популярност. Това не е единственото достойнство на това издание. Изключително важна е езотеричната вярност. И това е факт, който обслужва с изключителна прецизност изготвянето на текстовете в книгата *Завета на цветните лъчи на светлината* според тяхното „цветово звучене“.

Отпечатък върху този труд са оставили и светите братя Кирил и Методий, предоставили азбуката за написването – безпрецедентно явление в културната история на човечеството – а и самите те са направили превод на Библията от гръцки на старобългарски. По този начин техният превод се

превръща в общославянски образец на църковен език и дава импулс за преводи на други славянски езици, а цариградската Библия от 1871 се превръща в определяща за установяването на новия книжовен български език“. [9]

Значението на тази малка книжка се състои в това, че тя се явява мост към целия бъдещ преход на човечеството. В нея селективно са подбрани определени текстове от Библията и са подредени по строго определен начин. При това, Дънов е избрал именно това библейско издание, което най-сполучливо предава езотеричния смисъл на Библията, преведен на ново-български език. Всички беседи, които Учителят е изнасял впоследствие са били базирани всъщност на абзаците, включени в тази малка книжка. В този смисъл можем правилно да заключим, че не става дума за нищо друго, освен за Трето писание, което е продължение на другите две. Неговата цел е да подготви човечеството за новия преход. Стария завет беше написан на старо-еврейски за да изготви *Формата*. Новият завет беше написан на старо-гръцки за да подготви *Разсъдъка*. А Третият завет е написан на ново-български за да подготви *Любовта*.

В този смисъл никой друг не е могъл да предаде силата, красотата и мощта на българския език, по-добре, отколкото Иван Вазов в своето стихотворение:

Език свещен на моите деди
език на мъки, стонове вековни,
език на тая, дето ни роди
за радост не - за ядове отровни.

Език прекрасен, кой те не руга
и кой те пощади от хули гадки?
Вслушал ли се е някой досега
в мелодията на твоите звуци сладки? ...

Ох, аз ще взема черния ти срам
и той ще стане мойто вдъхновение,
и в светли звукове ще те предам
на бъдещото бодро поколение. [18]

В този смисъл аз като астролог се заинтересувах силно да изготвя астрологична карта на това изключително важно събитие, каквото е написването на книгата „Завета на цветните лъчи на светлината“. Всъщност става въпрос за изготвянето на астрологичен хороскоп на Третото писание. Ценността на една такава астрологична карта се състои в това, че за в бъдеще на тази основа биха могли да се изчислят по аналогия и съответствие астрологични карти и на по-старите библейски писания. Тази работа би могла да се извърши в съдействие и сътрудничество с астролози, които могат да боравят със старите текстове.

Например, бих се радвал на едно още по-тясно бъдещо сътрудничество в тази насока с ректора на Московската Академия по Астрология Михаил Борисович Левин. С него имахме много плодотворна съвместна дейност по картата на българския етнос и в момента работим активно онлайн по картата на австралийския етнос. Аз съм сигурен, че той би могъл да има огромен принос за създаването и анализа на астрологически карти на Стария и Новия Завети.

Денят и мястото на „раждане“ на Третия завет, както вече беше споменато по-горе са дадени в слабо-закодирана форма от самия Петър Дънов на втора страница. Става въпрос за 15 август 1912 г. гр. Търново. Часът обаче е много важен, за да се изчисли Асцендента на тази карта. В този смисъл кореспонденцията ми с Ваня Вергова отново много ми помогна. Ето какво пише тя по този въпрос:

“Мястото на написването е село Арбанаси, /източно - североизточно/ край Велико Търново, България. За това също има доказателства от самия автор, пребивавал е в Арбанаси от края на май до юли месец преди Събора. Там е направил първите наброски като сам Той казва, че докато е писал *Завета на цветните лъчи на светлината* духовете са се "опитали да се докоснат дори до на здравето" Му. Изключително силни /за мен/ са и беседите от този Събор /1912/, а също така и от следващите събори - до към 1914 г. Всяка година е имало Събор на Бялото братство или на Веригата /т.е. духовна верига, духовни връзки, така са ги наричани тези срещи-събори/. На този Събор /1912/ свикан веднага след написването на книжката, Учителят е прочел **/място на прочитане/** във вилата на лозето на Атанас Бойнов и Тодор Бостанджиев край В. Търново червена, портокалена и зелена краскарска от книгата пред 63-мата присъстващи и след това е дал за ограничен печат в София ..." [9]

Според Ваня Вергова (а тя се позовава на протоколите на събитието), мястото на първото публично прочитане на книгата е станало във вилата на лозето на Атанас Бойнов (1848 - 1936). Тази вила според нея се намира на около 3 до 5 км. северно от Велико Търново. Този факт е важен от астрологична гледна точка, понеже макар книгата да е била написана в Къщата на Завета, нейното, така да се каже „раждане“ е станало на друго място, в околностите на същия район. Точното местонахождение на вилата на Атанас Бойнов не ми е известно.

Знаем обаче, че по права линия с. Самоводене се намира на 7 км. северно от Велико Търново. На северо-запад, също по права линия на 4.5 км отстои с. Беляковец, докато с. Арбанаси е разположено на 4 км. на северо-изток. Всички тези разстояния са измерени с Google Earth между центровете на въпросните населени места. Ако се измерват разстоянията между крайните най-близки квартали, тези цифри се получават значително по-малки. Следователно въпросната вила, в която се е състояло първото прочитане, се е намирала някъде в този район. Тя не би могла да бъде твърде отдалечена от Велико Търново. В противен случай, в протоколите би било записано името на някое от гореспоменатите населени места.

Направих астрологични изчисления за всички тези райони. Но понеже разстоянията са толкова незначителни, Асцендентът на астрологическата карта се променя най-много с 1 минута от градуса. Това е нищожно отклонение и напълно спокойно може да бъде пренебрегнато. Затова реших да използвам координатите на с. Арбанаси като отправна точка за построяването на астрологичната карта. По конкретно реших да използвам координатите на така наречената „Къща на Завета“ в с. Арбанаси, където е била написана книгата. Според Михаил Борисович Левин, ректор на Московска академия тя се намира в южната част на селото и нейните координати са 43°05'46" северна ширина и 25°39'31" източна дължина [23].

Всъщност точните координати на къщата са без значение, понеже както вече отбелязахме първото прочитане на книгата не е станало не там, а във вилата на Атанас Бойнов. Но както вече отбелязахме промяната на мястото с няколко километра не оказва съществено значение върху построяването на картата.

„Къщата на Завета“ е купена от Бялото братство. Повече за историята и можете да видите в един доста интересен видеоклип, заснет от братството и качен в Youtube [22]. Ваня Вергова също ми изпрати фотографии, които са приведени по-долу. Къщата е на около 300 г. и е в доста лошо състояние. Доколкото се разбира от сайта на братството, в момента, по повод на 100 годишнината на книгата тече кампания за събиране на средства за построяването на нова къща на Завета. Необходимата минимална сума е 100 000 лева [20].



Фотография 1. Къщата на Завета. Вид от север.

Моментът, в който Учителят е започнал да чете книжката може да се приеме за истинският миг, когато Третият Завет се е, така да се каже, „родил“ в материалния, физически свят. А пък на основата на Третия Завет, както вече споменахме, е изградено цялото по-нататъшно учение на Дънов. Оставаше само да се намери доказателство в колко часа е станало това. И тук Ваня отново много ми помогна. Цитирам пак от личната ни кореспонденция.

“За да бъде прецизна работата ви, порових се из Протоколите на годишната среща на Веригата през август 1912 г. До момента изкристализират следните три основни базисни информации, с които да стартира астрологичното проучване:

Място и време на написването – края на май до юли 1912, село Арбанаси, не знаем и не може да знаем дали е написан целият текст тогава или текстовете само за отделни цветове. Склонна съм да предположа, че текстът е цялостен.

Място и време на първо прочитане – Къщата, колибата на Атанас Бойнов за преподаване и на Бостанджиев за трапезария, край Търново, северно /сега там е застроено и няма помен от лозя/ дата 15 август 1912 г, сряда, точно е открит Събора, присъстват 63ма души от различни места, записвал е Петко Гумнеров, на когото е къщата на ул. „Опълченска“ 66 в София, който е приел Учителя за няколко години да живее при тях /жена му е Гина Кумнерова/ и да приема гости от страната. Тази къща и сега съществува.



Фотография 2. Къщата на Завета. Вид от изток.

„А сега преписвам дословно от протокола:

Точно в десет и половина часа със ставане на крака и вдигане на ръцете си помолихма с „Добрата молитва“, изпяхме „Тебе поем“ и г-н Дънов възгласи: Аз ви поздравявам от Господа като добри дошли. Речта, която сега ще започна да ви давам, е чистото Божие Слово, предавано, говорено и опитано от хиляда години. То са стихове от книгата Господня, така систематически извадени и наредени, щото при внимателно и благоговейно прочитане произвеждат всичките краски, необходимо нужни за задуховно ваше подигане и усъвършенствуване в пътя Господен. Аз ще прочета всичко, което Духът е стъкмил за вас , и това, което тук прочета, ще се

сформирава и отпечати в особена книжка, която ще ви се даде за упражнение. В тая книжка подробно и ясно ще се подредят не само стиховете, но още и краските с разните добродетели, които предизвикват и образуват трептенията на тия стихове.

За молитвата, песента и този текст имаме 5,6 минути, но не повече от 10 мин. Според скромното ми мнение отправната точка на астрологичното проучване на книгата ще да е мястото и времето на прочитане. Не само защото намерих най-много материал, но и защото СЛОВОТО е слово когато е било говорено. И Христос не си е водил записки, нито е писал, а е ГОВОРИЛ. Така и Учителят Беинса Дуно. Говорил е, имал е три стенографки и т.н“. [9]



Фотография 3. Входната врата на къщата на Завета.

Ваня, разбира се е съвършено права и трябва да бъде поздравена за отлично свършената работа по намирането и съпоставката на всички ценни исторически документи, което всъщност ми позволи да построя астрологическата карта на събитието. Първоначално построих картата за 10.40 сутринта, но през цялото време имах съмненията, че този час трябва да се ректифицира на 10.37. Затова се допитах до М.Б. Левин. Оказа се, че той също се придържа към становището, че по-ранният час на започване на четенето е правилен. Ето какво ми пише той:

„Аз засяхох. Добрата молитва продължава около 1 мин. 30 сек., ако се чете при обикновено темпо. „Тебе поем“ също продължава около 1 мин. 30 сек. Ако се пее два пъти подред, както обикновено правят в Братството, се получават 3 мин. $3 + 1.5 = 4.5$. Ако добавим и малките промеждутъци от време, когато хората са ставали, сядали и т.н. се получават общо 6-7 минути. Така, че картата трябва да се построи за 10.37 мин сутринта. Тогава се получава, че занятията са започнали при Асцендент от 1 градус в Скорпион, а Завета Учителят е започнал да чете, когато Асцендентът е бил във втория градус на Скорпион ... Между впрочем вторият градус на Скорпион се намира под управлението на Слънцето, което е косвено потвърждение за правилността на така подбрания час. Ако картата се построи за 10.40, Асцендентът се намира вече в третия градус на Скорпион“. [23]

Накрая остава да направим едно последно уточнение, а именно, че датата 15 август 1912 е всъщност дадена по стар стил. Григорианският календар се въвежда в Западна Европа още през 1582, но в България това се извършва едва през 1916, т.е. четири години след написването на книгата. Тогава 31 март 1916 бива последван от 14 април 1916 [24]. Следователно или картата трябва да се изчислява всъщност за 28 август 1912 (по нов стил) или трябва да се укаже в астрологичния софтуеър, че датата 15 август 1912 е дадена по стар стил. Програмата Solarfire разрешава това, при положение, че до датата се напишат буквите OS (Old Style).

И така, отправните данни са следните:

Астрологична карта на Третия Завет.

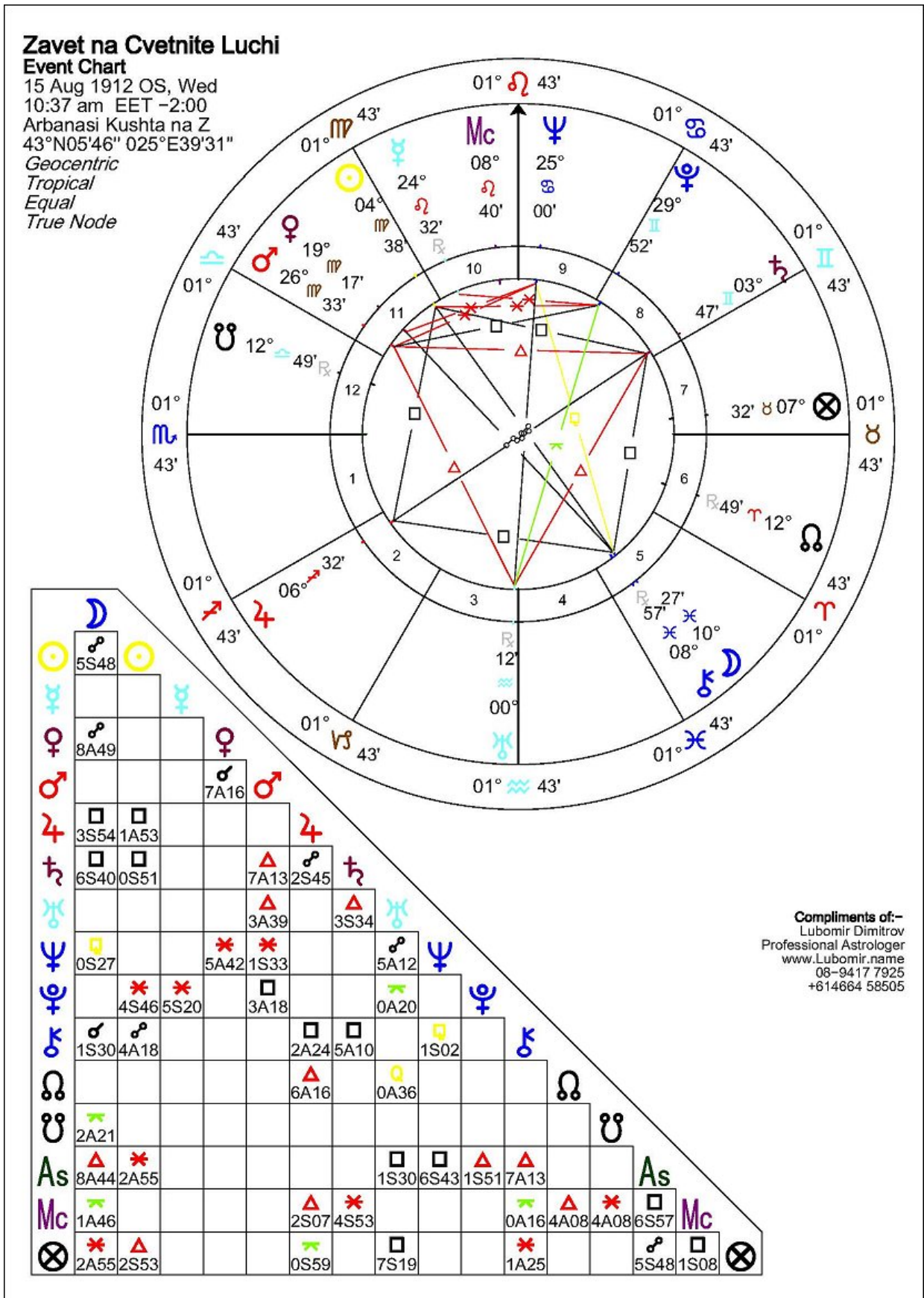
Събитие: Учителят Беинса Дуно (Петър Дънов) започва да чете пред участниците на Събора своята книга „Завет на цветните лъчи на светлината“.

Дата: 15 август 1912 по стар стил. Съборът е свикан на този ден, по повод празника на Богородица във Велико Търново [10].

Конкретно място: Къщата на Атанас Бойнов и Тодор Бостанджиев в лозята, северно от Велико Търново, в близост до с. Арбанаси. Тъй като най-краткото разстояние между Арбанаси до Търново по права линия е по-малко от 2 км. [21] можем спокойно да приемем като място къщата на Завета в с. Арбанаси. Тази точност за сега е напълно достатъчна, тъй като отклонението в изчисления Асцендент не надвишава 1 минута от градуса.

Час на започване на четенето: 10.37 сутринта. Този час може да бъде допълнително ректифициран, но е много малко вероятно отклонението да е по-голямо от плюс/минус 1 мин., което в случая е напълно допустимо.

Първоначално ще построим астрологичната карта на Третия завет по равнодомната система, а не по Плацидус. Това е така, защото в началото преди всичко ни интересува как тази книга се проявява в материалния свят и какво е нейното отражение в реалните, конкретни практически жизнени ситуации. Едва когато се запознаем с тази страна на писанието, можем да построим картата и по Плацидус, за да обърнем внимание на това, какво е било и духовното и предназначение. Повече за разликите между двете астрологични системи можете да прочетете в книгата ми „Въведение в западната астрология“ [11, стр. 32].



Фигура 3. Астрологична карта на книгата „Завет на цветните лъчи на светлината“ (Третия завет), построена по равнодомната система.

Също трябва да обърнем сериозно внимание на това, че когато правим астрологична карта на книгата на „Завета на цветните лъчи на светлината“, то е все едно, че правим хороскоп на цялото движение на Новото Човечество през следващите 2,000 години. А организацията на Бялото братство ще бъде особено силно представено чрез Слънцето, тъй като това движение в бъдеще ще се намира в центъра на ръководството на това движение. По същия начин ако можем да съставим астрологична карта на Новия завет, в никакъв случай не бихме твърдили, че ние всъщност разглеждаме съдбата само на една книга. Ако разполагаме с такава карта, тя естествено би разширила разбиранията ни за *цялото* християнство. Естествено от таква карта би могло да се извлече огромно количество информация и за самата църква, тъй като тя е изпълнявала ролята на негов ръководен орган.

На първо място, в картата която сме построили трябва да обърнем внимание на Асцендента. Той се получава в началото на Скорпион. При това управителят на Скорпион – Плутон се намира в собствения си 8-ми дом. Това е едно много силно езотерическо разположение. Ако приемем Асцендента като начална точка, която подсказва типа на енергията задвижваща цялата карта, то тогава можем да приемем, че цялото движение е мотивирано от желанието да се открият определени езотерични истини. В древногръцката митология Плутон (Хадес) е бил богът на подземното царство. Преведено на днешен език, тази планета се съотнася към всичко, което е невидимо за обикновеното зрение (подземното царство). Фактически Плутон има директно отношение към духовния свят. Неслучайно в древногръцката митология, когато хората умирали, душите им преминавайки реката на Забравата се отправяли към царството на сенките на Хадес.

Няма планети в близост до Асцендента, нито има такива в първи дом. Следователно, енергията на Скорпион е чиста и ще се проявява в немодифициран вид. Една от ключовите думи за този знак е силата. В дадения случай силата се проявява чрез знанието, понеже Плутон е във въздушния знак Близнаци. Чрез натрупване на познания (Близнаци) за духовния свят (Плутон в 8-ми дом), последователите на Третия завет придобиват сила (Асцендент Скорпион).

Виждаме, че картата като цяло не е лесна за отработка. Ако не броим аспектите към Асцендента, отрицателните аспекти преобладават. Имаме наличие също така на голям квадрат. Тази фигура се получава в астрологичните карти, когато четири планети отстоят приблизително на 90° последователно една до друга. Често всяка планета прави една опозиция и две квадратури. Изглежда като че ли има нарисован квадрат с два диагонала. Страните на квадрата са квадратурите, а диагоналите – опозициите. Тази фигура не излиза много често в астрологичните карти, но когато се появява, тя е поразително мощна по силата си. Повечето автори в западната астрология я тълкуват като сериозно изпитание за силата на волята.

Присъствието и може да се тълкува като потенциал за изключителен кураж, енергичност и сила. Сами по себе си тези качества често обезпечават изключително големи постижения, особено за онези, които могат съзнателно да концентрират усилията на волята си за тяхното достижение. В други случаи обаче, при недостатъчно голяма сила на волята, може да се стигне до пречупване под бремето на жизнените обстоятелства. Като цяло, присъствието на тази фигура означава, че последователите на движението са поставени под голямо изпитание. Проверява се силата на волята им. Тоест, правото на живот в Духовния свят няма да им се даде току така – то трябва да бъде завоювано с изключително закаляване на волята.

Допълнителна светлина върху въпроса може да хвърлят качествата на въвличените астрологични знаци. Виждаме, че в дадения случай става въпрос за Близнаци, Дева, Стрелец и Риби, които са променливи. Според Джулия и Дерек Паркър:

„Променливият голям квадрат твърде често придизвиква объркване, понеже такива хора желаят да се приспособяват бързо и да водят лесен, неkomplициран и пълноценен живот, но поради най-различни причини не са в състояние да постигнат това – може би защото имат прекалено силно развито чувство за отговорност, което понякога се използва просто като извинение за липсата им на достатъчно самоувереност. Така или иначе, в това разположение е заложен голям потенциал човекът да се бори с тези пречки и преодолявайки препятствията, тези хора постигат много. Ако човекът съзнателно осъзнае наличието на тези пречки, то тогава решителността обикновено надделява в резултат на което човекът се превръща в обект, достоен за възхищение“. [25, стр. 57]

Ако транслираме всичко това в областта за цялото движение от последователи на Дънов, можем смело да кажем, че на тези хора е дадено много, но от тях се изисква още много повече. Проблемът на големите квадрати се състои в тяхната затвореност и самодостатъчност. Обикновено има планета във всяка една стихия – огън, въздух, вода и земя. Но всички те принадлежат към едно качество – в дадения случай променливото. С други думи от гледна точка на тези които имат тази фигура в картите си, те се считат за завършени в определен смисъл на думата и трудно подлежат на промяна. При тях е трудно да се осъществи обратна връзка. Независимо, че се опитват да изглеждат адаптивни (променливото качество), в крайна сметка са изключително затворени върху техните собствени идеи и трудно възприемат нови възгледи. Оттук произтичат голяма част от проблемите им.

От една страна придържането към традиционни ценности и норми може да се разглежда като положително качество, тъй като става въпрос за опазване на учението в неговата първоначална чистота и неопетненост. От друга страна обаче, закостенялостта на възгледите може да изолира последователите на Третия завет от останалите членове на обществото. Докато всъщност задачата на движението е да се интегрира сред колкото се може по-широки обществени кръгове. Затова тук трябва много внимателно да се намери баланса между придържане към основополагащите принципи на учението и крайната му цел. Ако учението се изолира чисто само сред ограничен кръг последователи, то няма да може да се изпълни основното му предназначение – изнасянето на идеята за Любовта сред колкото се може повече последователи.

Вече споменахме, че еврейският народ е бил най-добре приспособен за това да опази учението на Мойсей в първоначалния му вид, именно поради своята „твърдоглавост“. Астрологична карта за този етнос още не е официално изработена, но бихме могли да предположим, че там има наличие на кардинален голям квадрат. Неизменното придържане към традиционните ценности и трудната промяна на възгледите е характерна особеност на този народ. С годините обаче, това което е положително започва да се превръща в нещо отрицателно. Старите рамки трябва периодически да бъдат разчупвани, за да може на тяхно място да се построи нещо ново. В противен случай „доброто“ се превръща в „зло“. От това особено трябва да се предпазват движения с голям квадрат в картите. По думите на Рудолф Щайнер:

„В хода на еволюцията, злото възниква поради това, че нещо, което в предишен период от време е било добро според тогавашната си форма, запазва тази първоначална форма в непроменен вид, вместо да се промени и усъвършенствува. Древно-персийското светоусещане, древно-персийският възглед извежда всичко мрачно и зло на този свят от обстоятелството, че съществата запазват първоначално добрите си форми, без да имат възможността да ги променят и усъвършенствуват.

И в резултат на сблъсъка между една такава непроменена, пренесена от миналото форма и тази, която е напреднала в своето развитие, възниква борбата между Доброто и Злото. Да, според древно-персийския човек, борбата между Доброто и Злото не е нищо друго, освен борба между това, което влиза в настоящето със своята правилна форма и това, което пренася в настоящето своята стара, непроменена форма.

Следователно, Злото не е някакво „абсолютно зло“, а само едно ненавременно добро, нещо, което е било добро в предишен период от време. Така Злото, което се разиграва в света, всъщност представлява едно събитие, един процес, който пренася от миналите епохи едно „по-ранно“ време. Там, където „по-ранното“ и „по-късното“ време все още не са в борба помежду си, тече първичното и неразединено време. Този е един от най-дълбоките възгледи сред първите следатлантски народи, повлияни от учението на Заратустра“. [26, стр. 36]

Затова едно от най-големите предизвикателства в картата на Третия завет е да се движим в крак с времето и да поднасяме учението на П. К. Дънов в съвременна форма. Това ни говори големият квадрат от променливи знаци. *Същността* на учението трябва да се запази, но *формата*, под която се поднася то трябва да се променя, за да съответства на условията на времето. Например, ние можем да обявим, че компютрите са дяволско изобретение, които имат пагубни последици върху хората. Ако разсъждаваме в тази насока, можем да намерим доста аргументи в полза на тази теза. Това обаче няма да ни помогне, защото ако не ползваме компютри, единственото което ще постигнем е да се изолираме от обществото и света.

Можем обаче да разсъждаваме и по друг начин – например можем да кажем, че компютрите улесняват в изключителна степен астрологичните изчисления. Това, което навремето е изисквало месеци, прекарани в добросъвестни изчисления и ровене из различни таблици, днес може да се направи за броени секунди. Готовата карта после може да се изпрати мигновено от единия край на земното кълбо до другия или да се разпространи до хиляди и милиони хора посредством Интернет. Независимо, че сме променили *формата* на астрологичната наука, *същността* и като метод за предаване на космически послания на хората е напълно запазена. Предизвикателството пред последователите на „Завета на цветните лъчи на светлината“ и по-специално на Бялото братство като преки наследници на Завета, при наличието на голям променлив квадрат се състои в следното: то трябва да намери такива нови достъпни форми, при които да изнесе учението навън, че то да стане разбираемо за колкото се може повече хора, които търсят това познание. В същото време обаче, независимо, че формата под която ще се предлага учението ще бъде променена, същността му и чистотата му трябва да останат неизменни.

Освен голям квадрат, в картата на Третия Завет се наблюдава още и голям тригон. Участват три планети, всяка от която се намира в тригон към останалите две, като по този начин се образува равноностранен триъгълник [27]. Такава фигура в картата може да се тълкува като бързо и лесно достижение на целите според елемента, в който се намират планетите. Доста астролози предупреждават за склонност към прекалено дълго отлагане на днешната работа за утре и леност при наличието на голям тригон. В дадения случай обаче тази фигура е добре дошла за да неутрализира донякъде трудното въздействие на големия квадрат. Обикновено и трите планети попадат в един и същ елемент, което разположение е по-лесно за тълкуване. Но в дадения случай големият тригон не е от чист вид, тъй като две от планетите се намират във въздушни знаци (Сатурн в Близнаци и Уран във Водолей), докато третата планета се намира в земен знак (Марс в Дева). Това означава, че наред с интелектуалния елемент (въздушния) трябва да се развиват и определени практически умения и навици (земен елемент). Интелектуалните идеи от Уран и Сатурн трябва да бъдат активно приложени (Марс) в практическия живот (Дева).

В картата се наблюдава струпване на три планети в Дева. Стелиум на три планети в земен знак съвсем красноречиво говори за това, че Любовта (основното послание на Третия завет) трябва да обхване целия земен план посредством няколко основни инструмента: Любовта, която изхожда от сърцето (Венера), Любовта, която поражда активни действия (Марс) и Любовта, която изхожда от Волята (Слънцето). И трите планети се намират в 11-ти дом на обществените организации и сдружения, което недвусмислено показва, че практическото приложение на учението трябва да бъде насочено към организираните групи в обществото. В частност, Слънцето в 11-ти дом подсказва, че цялото организационно движение ще бъде подчинено на единна воля. По думите на П. К. Дънов: „Но светът страда от много воли. Пълен е светът само с воли. Владиката има воля, попът има воля, бащата има воля, наследникът има воля, генералът има воля. Има едно стълкновение между частите. Между хората, коя воля да бъде? Казвам: В света докато не стане волята на любовта, светът не може да се спаси. В света има само една воля, на любовта. Когато тази воля стане, то е спасението на света“. [28]

Девата освен всичко друго е известна със своята педантичност, което означава, че от новото движение се изисква максимална точност, прецизност и изключително високи стандарти в тяхната дейност. В Новото човечество няма да влязат хора с ниски стандарти и с посредствени качества. Дошло е времето да се отсее сеното от плявата и въпросният стелиум в Дева недвусмислено ни указва на това. Светът през последните стотина години все повече и повече се разделя на два основни лагера: последователите на Христос и последователите на Ариман. Чрез Третия завет се дава последна възможност на тези, които се намират все още в граничните зони да заемат своето окончателно положение. Това все още е донякъде възможно, макар че с всяка измината година става все по-трудно.

Съотношението не бива да ни плаши, дори ако „доброто“ човечество представлява нищожен процент спрямо „лошото“. В момента земята е пренаселена с души, които нито имат представа къде се намират, нито им е ясно какво се изисква от тях. Те просто живеят ден за ден и са лесна плячка за управляващите, на които пък нещата им са кристално ясни. Ще настане момент, когато земята ще се отърси от тези духове и ще бъде наследена само от доброто, Христово човечество. Тази малобройна група ще наследи света. Задачата на Девата в картата на Третия завет е

да бъде безкомпромисно възискателна както към своите членове, така и към всички останали. Това ясно е указано от струпването на Слънце, Венера и Марс в 11-ти астрологичен дом на обществените организации и сдружения.

Слънцето е символ на Слънчевия Бог (Христос), затова в дадения случай положението и аспектите му са изключително важни. Има положителен аспект между него и Асцендента, което подсказва, че има положителна връзка между силите, които психологически мотивират движението и управленческите му структури. Положителният аспект между Слънцето и Плутон говори за това, че ръководството има реалната сила да извършва промени и че чрез тези промени ще се извършва положителна регенерация и трансформация. И понеже Плутон е разположен в собствения си 8-ми дом следва да се предположи, че ръководството на движението е положително задействано от много дълбоки, езотерически източници.

Меркурий в Лъв е добре аспектиран към Плутон и централно разположен на върха на картата в 10-ти дом. Проблемът тук се заключава най-вече в обстоятелството, че Меркурий се намира в ретроградно движение. Това означава, че много малко хора ще разберат същината му с мисълта си. Ще има недоразумения. Например, П. К. Дънов е казал едно, хората пък си го четат и тълкуват по съвсем друг начин. Лъв е фиксиран знак и като такъв има опасност за твърдоглавие. Може да присъства желание да се наложи собствената правота на всяка цена.

Сатурн олицетворява способността за методична и целенасочена дейност. В този смисъл, негативните аспекти към него може да се тълкуват като определено желание на дадени членове да избягват черната работа. Това обаче не е нищо друго освен признак, че дадения човек не е достатъчно узрял да бъде пълноценен член на бъдещото общество. Негативните аспекти към Сатурн означават, че такива хора ще има и те ще спъват прогреса на движението. Те ще правят това чрез спъване на волята (квадратура към Слънцето), прекомерното охлаждане на емоциите (квадратура към Луната) и залитане в крайности (опозиция към Юпитер). Противостоянието на Юпитер символизира, че тези крайности може да са от финансово естество (Юпитер във втори дом) или може да са от идеологически характер (Юпитер в Стрелец). В крайна сметка, ако не се променят, такива хора трябва да бъдат пресяти в категорията на „плявата“, а не на „зърното“. Когато четем астрологическата карта нека не изпускате в предвид, че дадения исторически момент в който живеем в момента е важен именно в това отношение. Именно сега се извършва „пресяването“ на човешките души. След около 100 години преходът от едната категория в другата ще е станал 100 пъти по-труден. Това е съотношението.

Идеализмът и духовността на движението са изписани с едри букви в астрологическата карта на Третия завет, чрез планетата Нептун. Тя се намира на самия връх на картата в 9-ти дом в интуитивния Рак. Оттам тя прави положителни аспекти към Венера и Марс, но също така и отрицателни аспекти към Уран и Асцендента. Нептун се счита за висшата октава на Венера, в смисъл такъв, че Венера управлява любовта на по-нисше ниво (личната любов между конкретни индивиди), докато Нептун управлява любовта на висше ниво (Общочовешка, Космическа Любов). В този смисъл, положителният аспект към тези две планети е многообещаващ за изграждането на общество, в което Висшата Космическа Любов струи към любовта на земен план (Венера в Дева) и се прилага на практика в организациите и сдруженията (Венера в 11-ти дом).

Положителният аспект между Нептун и Марс може да се тълкува така, че конкретни, активни стъпки ще бъдат предприети (Марс в Дева), за да могат Идеите на Космическата Любов (Нептун в Рак, в 9-ти дом) да станат достъпни на много широк кръг хора (Марс в 11-ти дом). Нептун обаче се намира в квадратура с Асцендента. Тъй като Асцендентът описва начина, по който се задвижват нещата първоначално, този негативен аспект означава, че последователите на П. К. Дънов може да са склонни към прекалено много умуване, медитация и съзерцание, преди да предприемат конкретни практически стъпки. Тази склонност трябва да се има в предвид и да се полагат съзнателни колективни усилия да бъде елиминирана. Самият Дънов, когото цитирахме по-горе признава, че една от разликите между еврейския и българския народи се състои в това, че евреинът е добре организиран, „докато българина все отлага“ [4, стр.193].

Опозицията между 3-ти и 9-ти дом трябва да се разглежда в същия смисъл в който разглеждаме опозицията между Близнаци и Стрелец. Ролята на първия знак е да се задълбочи в подробностите и да разгледа детайлите колкото се може поотблизо. Ролята на втория знак е да обобщи всичко видяно в една цялостна картина. Или ако можем да използваме алегория, 3-ти дом разглежда структурата и устройството на всяко едно дърво поотделно, докато 9-ти дом разглежда гората. В този смисъл опозицията в картата на Третия Завет между тези два дома трябва да се тълкува като противоречие между това, доколко трябва да се задълбочим в подробностите и доколко трябва да направим крачка назад, за да можем да обхванем с поглед цялата картина. Противоречието основно е заложено между принципите на Уран във Водолей (науката и техниката) и Нептун в Рак (вярата и духовността). Макар на пръв поглед да има противоречие, опозициите почти винаги изваждат на преден план не само борбата, но също така и единството на противоположностите.

Уран е планетата, която управлява цялото човечество, а не някакви отделни нации или държави. Разположението му в 3-ти дом дава основание да се счита, че движението е призвано да работи с редица нови Уранови технологии и да разпространява редица нови, Уранови идеи. Астрологията също се намира под управлението на Уран. Човечеството вече сериозно е навлязло в епохата на Водолея, който знак се управлява от същата планета. В този смисъл движението на Новия Завет комуникира (3-ти дом) посланието на цялата нова епоха на Водолея.

Последните 2,000 години бяха обозначени като епоха на Рибите. Те преминаха под управлението на Нептун, за който ключови думи бяха вярата, религията и християнството. Хората тогава казваха: „Аз вярвам“. Следващите 2,000 години ще преминат под егидата на Уран, за който ключовите думи са електричество, технологии, наука, хуманитаризъм, астрология и познания. През тази нова епоха хората ще казват: „Аз знам“. Повече информация по тази тема можете да намерите на страницата ми в Интернет в статията „Епохата на Водолей“ (на английски) [13].

В картата на Третия завет ясно се набива на очи опозицията между Нептун от 9-ти дом (управителя на старата епоха) и Уран (управителя на новата епоха) от 3-ти дом. Това означава, че вътре в движението на Новото човечество ще има ясно изразено противоречие между вярата (Нептун) и науката (Уран). Движението е призвано да работи и да преодолее тази опозиция. Ще има членове, които ще застъпват тезата, че трябва да се придържа единствено към вярата (Нептун). Като

аргумент те ще привеждат набожността на самия Дънов и силната религиозна окраска на цялото учение. Те обаче няма да бъдат прави. Други пък ще пропагандират, че трябва да се движим в крак с времето и да прегърнем новите технологии. Те ще казват, че само благодарение на новите технологии може да се направи голям скок в духовното. Такива технологии действително ще се създадат за в бъдеще и ще отворят очите на много хора за духовния свят. Тази втора категория обаче също няма да бъдат прави.

От личния си опит на астролог съм забелязал, че опозициите в която и да било астрологична карта никога не могат да се разрешат по пътя на *елиминацията* само на единия, или само на другия от двата противоречащи си елемента. В такива случаи винаги се стига до дисбаланс и колапс на цялата структура. После трябва да се започне отначало. При това изобщо няма значение в коя от двете страни залитаме. Резултатът винаги е един и същ. За щастие, обаче, опозициите се разрешават много по-лесно от квадратурите. Единственото, което трябва да се направи е да се обединят и двата принципа в едно. Тоест трябва да се търси единството в непримиримата наглед борба между противоположностите. Ето към това ни приканят опозициите във всяка една астрологична карта.

В дадения случай религиозността трябва обезателно да се запази, тъй като Нептун е изключително силно разположен на върха на картата. От друга страна, новите технологии и постижения на новата епоха на Водолея трябва обезателно да бъдат включени в движението, понеже Уран, разположен в собствения си знак Водолей е също изключително силно разположен.

Науката в никакъв случай не бива да бъде пренебрегвана или избягвана, а точно обратното – трябва да бъде съзнателно направлявана и използвана. В противен случай везните ще се наклонят в едната или другата посока, а това е нежелателно. Те трябва да се намират постоянно във внимателно поддържан баланс. В картата на Третия завет Нептун се намира най-отгоре, а Уран е най-отдолу, при това в ретроградно движение. Това означава, че Нептун трябва така да се каже „да яхне“ Уран, а не обратното. Тоест един вид Уран трябва да бъде магарето, на което Нептун трябва да се качи, за да може да напредва по-бързо напред. Иначе има да се влачи пеша още доста километри и доникъде няма да стигне.

Ето ви един пример. В момента, когато аз пиша тази статия аз използвам доста съвременен и бърз лаптоп. Имам също добри познания как да построя уеб-страница и как да кача доклада си на нея, когато статията стане готова. Необходими са ми още доста инженерни умения за уеб-дизайн. Трябва да знам как да обръщам файловете в PDF, каква резолюция трябва да използвам за снимките, как да постигна най-добра разрешаваща способност за фигурите, които съм приложил. Някои от фигурите имаха нужда и ретуширане и изчистване, така че и това трябваше да направя. Накрая обаче всичко това беше впрегнато, за да се прокара идеята за това как Третия завет трябва да се тълкува духовно. Виждате как Уран (технологииите в случая) помагат на Нептун (духа), а не обратното!

Опозицията Уран – Нептун се разрешава странично чрез планетата Марс. И Уран и Нептун правят положителни аспекти към него. Това е интересно разположение, понеже указва, че понякога определени противоречия могат да бъдат разрешени само чрез неизбежни силови въздействия. Понеже Марс е

разположен в практичната Дева, разрешението във физически план (Дева) на противоречието между религия (Нептун) и технологии и ново учение (Уран) ще бъде разрешено само чрез предприемането на смели и решителни действия. Аспекти са положителни, така че всичко това ще става по един хармоничен начин и ще води до напредък. Демокрацията не винаги и не при всички обстоятелства е разрешение на всички проблеми, пред които е изправено човечеството. Понякога определени силови мерки са наложителни. Може ли да се каже, че дадени родители са диктатори, понеже заставят децата си всяка сутрин да си мият зъбите? При помалките деца, на които още не действат методите на убеждението, понякога трябва да се прилагат методите на наказанието. Марс обаче се намира в съвпад с Венера, така че подобни строги мерки, ще бъдат пропити с любов. Понеже Марс е положително аспектиран както към Уран и Нептун, така и към Сатурн няма начин подобни въздействия да не доведат до положителен резултат. Естествено трябва да се избягват всякакви крайности и методи на принуда. Това по принцип е малко вероятно при наличието на положителни аспекти, но все пак следва да го напишем, понеже Дънов предупреждава в своите изказвания, че българинът има понякога склонността да налага любовта си прекалено силово.

„Сега е законът на насието. Ние [българите] сме от дебелоглавите. Като ти споменат Името Божие, не даваш, но ще дойде някой с револвер срещу теб, и щеш не щеш ще дадеш – така природата учи тези дебелоглавите. Християнският свят си носи последствията, понеже не изпълни Учението на Христа. Евреите пострадаха, понеже не приеха Христа, а християните страдат, понеже не приложиха Учението на Христа. Но тези страдания ще помогнат на хората да намерят Бога“ [4, стр. 75]. „Бъдещето е на славяните. В този смисъл те не трябва да вървят по пътя на западните народи, защото културата на бялата раса е култура на насието. Но всичко добро и красиво, придобито в разните раси, ще дойде в Шестата раса“ [4, стр. 61].

Борбеният Марс в практичната Дева ще спомогне технологиите и религията да се обединят в едно. Религия, в тесния смисъл на думата в бъдеще няма да има. Тя ще бъде заменена от нов тип отношения с Бога, които ще се основават на познания и разбиране. Технологиите много ще помагат на бъдещата „религия“. Още баба Ванга преди доста години беше казала, че „ще дойде времето на „чудесата“ и науката ще направи големи открития в областта на нематериалното“ [14].

Това ще помогне на невярващите хора да започнат да вярват, а вярващите ще започнат да разбират. Ще се измислят, например, специални очила, с чиято помощ всеки човек ще е в състояние да вижда аурата (астралното тяло) на другите хора и на животните. Тогава вече няма да става въпрос дали вярваме или не, че невидими енергийни полета съществуват около хората, животните и растенията. Тези неща ще бъдат непосредствено наблюдавани. Ето че това време вече е дошло. Задачата на хората, обявяващи себе си като принадлежащи към Третия завет е да положат съзнателни усилия в този процес. Те ще влязат в ролята на Марс в практичната Дева, чрез която ще се разреши опозицията между духовността (Нептун) и технологиите (Уран). Марс може да направи това, тъй като той се намира в добри взаимоотношения и с двете планети: той прави тригон към Уран (хармония) и секстил към Нептун (нови положителни възможности). В допълнение на това той се слива с планетата на любовта Венера.

В картата има общо четири опозиции. Досега разгледахме първата. Втората е между Юпитер във 2-ри дом и Сатурн в 8-ми. Това противоречие трябва да се разреши по същия начин, чрез обединение на двата противоположни принципа. Юпитер във втори дом предполага доста добър късмет в материално отношение, което означава, че движението като цяло ще се радва на изобилен материален просперитет. С Юпитер във 2-ри дом нещата във финансовата сфера винаги се нареждат от само себе си по „случайно“ щастливо стечение на обстоятелствата. Юпитер в собствения си знак Стрелец обаче не знае мяра и прекаляването може много лесно да излезе изпод контрол. Освен това самото наличие на планета във втори дом обозначава известна склонност към материализъм. Може да се отдава голямо значение на материалната страна на нещата или да се харчат прекалено много пари. Може да се стигне до ненужно разточителство. В този смисъл опозицията към задържащия Сатурн е добре дошла, тъй като тя инжектира с огромна доза здрав смисъл и здрав разум. Този аспект не е лесен, но предполага изключително добро заземяване и прагматизъм.

Опозициите между 2-ри и 8-ми домове във всяка една карта трябва да бъдат разглеждани в смисъла на кардиналното противоречие между материалното и духовното. Втори дом на Телеца, с принципиален управител Венера, обозначава материалните ресурси (тоест всичко видимо), докато противоположният 8-ми дом на Скорпион, с принципиален управител, богът на подземното царство Плутон (Хадес), има отношение към всичко което е невидимо за окото, (тоест е от духовно естество). Влиянието на тази опозиция допълнително се усилва поради обстоятелството, че управителят на Асцендента Плутон се намира в собствения си 8-ми дом. Оттам неговото влияние е значително усилено. Всеки един човек който има в картата си опозиции между 2-ри и 8-ми домове има заложено в себе си същото принципиално противоречие – как да интегрира в себе си и двете съставки, които са му присъщи: материалната и духовната?

От друга страна, ако започнете да изучавате картите на учени, направили сериозни проби в областта на духовното, почти винаги ще откриете планетата Сатурн в 8-ми дом. Такива са например основоположниците на модерната западна философия Рене Декарт и Барух Спиноза, австрийският невролог и психолог, бащата на психоанализата Зигмунд Фройд, датският физик, създателя на теорията за атома Нилс Бор и др. Голяма част от тях са евреи, което само по себе си, вече е сериозна предпоставка за гениалност. Но в добавка на това те имат предпазливият изследовател Сатурн разположен в подземното и невидимо царство на Хадес. Логично е да се предположи, че той там ще напредва бавно, но сигурно стъпка по стъпка, докато не направи някакви сериозни открития.

Към въпросната група може да се причисли и вашият покорен слуга, авторът на редовете, които четете в момента. Сатурн в Риби в 8-дом прави две опозиции към 2-ри дом. Там са разположени планетите Уран и Плутон, слети в Дева. От личен опит знам колко трудно се комбинира материалното с духовното. Ако не беше така, съдбата не би ме запратила в далечна Австралия. Но също така, пак от личен опит знам, че е напълно възможно тези два принципа да бъдат обединени и хармонично интегрирани. Колкото и противоположни да изглеждат те на пръв поглед, всъщност те не са нищо друго, освен двете лица на една и съща монета. Това твърдение е вярно за абсолютно всяка една астрологична опозиция.

Да вземем например опозицията между Нептун и Уран. От една страна Нептун, която е най-духовната планета се намира в най-високата точка на картата. Това е изключително мощен духовен канал, който просто спуска „отгоре“ цялата информация. Това разположение може да се тълкува така: цялото движение на Новия завет се намира в пряка връзка с духовния свят. Оттам директно му се спускат всички заръки и задачи. Дотук добре. Но Нептун се намира в негативен аспект (опозиция) с Уран, който пък се намира в най-долната част на картата. Той може да се тълкува като народа, обществеността, цялото население, което е изключително „заземено“ в ежедневните си грижи и проблеми. Движението на Третия завет се намира в центъра. То е по средата, защото цялата астрологична карта е изготвена за него. По този начин, то е призвано да служи като един вид мост, чрез който информацията „отгоре“ директно ще се спуска „долу“, а ако има някакви проблеми „долу“, те ще бъдат препрещани „горе“ за разрешаване. Самото движение е като разпънато на кръст, защото често това, което е горе и това, което е долу се стараят да се движат в две противоположни посоки. Представете си човек, разпънат на кръст, като две сили го дърпат: едната наляво, другата надясно, а той се мъчи по средата. Това е валидно за всяка една опозиция.

В дадения случай разположението може да се тълкува като огромното противоречие между всеобхватното философско и духовно разбиране, към което духовният свят ни подканва да се движим (Нептун в 9-ти дом) и фактическото, интелектуално разбиране на писаното слово (Уран в 3-ти дом). Проблемът допълнително се усложнява от факта, че Нептун (духовността, вложена в книгата на Дънов) е във воден знак, т.е. принадлежи към емоционалния, интуитивния елемент, докато Уран (научността) е във въздушен. Въздушен знак означава, че обществеността се опитва да разбере книгата посредством ума, но не я разбира, тъй като информацията заложена в лъчите изхожда от сърцето (воден знак). Сърцето е свързано с Любовта, умът е свързан с интелекта. Това са две съвсем различни области.

Тази опозиция обаче се разрешава странично чрез Марс в 11-ти дом, който е застанал в практичната, аналитична и добре подредена Дева. Марс прави положителни аспекти и към Нептун и към Уран и се намира в благоприятен съвпад с планетата на любовта Венера. По този начин Марс действа като един вид „трансформатор“, само че вместо „високо напрежение“ / „ниско напрежение“, преобразува информацията от „сърце, емоции, чувства, интуиция, любов“ към „интелект, разбиране, мислене, аналитичност“. Марс в дадения случай символизира практическата дейност в групите и организациите (11-ти дом), обединени около идеята на Третия завет. Изобщо препълненият 11-ти дом придобива особено важно значение в картата на Третия завет. Той може да се разглежда като събирателно понятие за всички граждански, неправителствени организации, които чрез колективната си воля упражняват влияние върху парламентарната власт и решенията на правителството. Това са хората, които имат за задача да преведат, това което Дънов е казал чрез езика на сърцето и любовта (който обаче вече почти никой не разбира) и да го разпространят активно (Марс) на аналитичния език на ума (Уран в 3-ти дом), така че хората да могат да го разберат и да го приложат в ежедневните си задачи и проблеми. По този начин, посланието „отгоре“ бива преработено и бива подадено „долу“ във вид, подходящ за неговото правилно възприемане от обществеността. Иначе, ако хората четат книгата непосредствено чрез ретграден Меркурий това няма начин как да стане.

Всъщност опозициите са много по-лесни за отработка от квадратурите, при които разрешението се намира доста трудно. Опозициите са много полезни в картата и може дори да бъдат разглеждани при определени обстоятелства като положителни аспекти, вместо като отрицателни. Може би най-лошото съчетание на аспекти се получава тогава, когато цялата карта е изпъстрена само с тригони и секстили.

Такива карти подканват собствениците им към крайно разточителство на ресурси и прарасване на енергия. Те винаги и при всички обстоятелства биват спасявани „отгоре“. Те са един вид търтеи, които са впрегнали целия духовен свят да работи за тях. Докато при наличието на няколко опозиции се получава добро заземяване и възможност за развитие на волята и уменията.

Противоречието по оста 2-ри дом/8-ми дом (тоест материално/духовно) бива разрешена странично чрез МС. Тази точка указва максималните постижения, които движението може да достигне благодарение на своите собствени усилия. Винаги когато движението залита прекалено много или в материалното или в духовното ще страда МС, т.е. слабите резултати във видимите постижения на движението веднага ще бъдат налице и ще изпъкват на видно място, така да се каже, „на витрината“ на движението (МС). Обратното – просперитет, съчетан с успешно съчетаване на мисията на последователите означава добра интеграция и на двата принципа. По този начин МС ще играе ролята на този индикатор, който показва на движението дали се движи в правилната посока или не.

Именно българите първи ще открият правилното съотношение между духовно и материално. Те нито ще залитат в материалното (както прави в момента западната цивилизация), нито ще залитат само в духовното (където от векове залита руският народ). Те ще бъдат моста между Изтока и Запада. Това винаги е била тяхната кармична задача [12]. Те така ще разпределят действията си, че ще имат време и за едното, и за другото. По този начин ще се развиват добре както в материално (Юпитер в 2-ри дом), така и в духовно отношение (Сатурн в 8-ми). Те ще бъдат първата нация в света, която ще е богата и в материално и в духовно отношение (разрешена опозиция). Те ще отделят достатъчно средства, за откривателска дейност в областта на духа. Те ще направят огромни открития в тази област. Това е една величествена задача, върху която българският народ е призван да работи и да я разреши.

Между планетата Уран и планетата Плутон съществува аспект наречен квинконс (150°). Това е един малко изучен аспект, който астролозите обикновено подминават, понеже не са много сигурни как да тълкуват значението му. Всъщност Кеплер пръв обръща вниманието ни върху факта, че този аспект действа и че понякога е даже по-силно изразен от традиционните Птолемеви аспекти, особено в картите, в които се наблюдава липса на квадратури. Причината, поради която този аспект е труден за интерпретация се корени в голямото количество числа, на които той се дели, т.е. действието му е изключително многостранно. В него е включена и двойката (опозиция) и тройката (хармония) и петицата (живот) и шестецата (хармоничен материализъм), както и много други производни числа – 10, 15, 25, 30, 50 и 75 всяко едно със своите значения. Това е единственият квинконс в картата на Третия завет и той може да се тълкува като слабо положителен, единствено обаче при съзнателно положени усилия на волята. Иначе може да се превърне в слабо отрицателен.

Какво означава това? Това означава, че цялото човечество (Уран) може да извлече полза, ако привържениците на Третия завет приложат принципа на Плутон. А този принцип не се състои в нищо друго, освен в осветляване на тъмните области на нашето съзнание. Методът, завещан ни още от бащата на психоанализата Зигмунд Фройд се състои в изваждане на опитности, заседнали в областта на подсъзнателното на повърхността на нашето съзнание, където те могат да бъдат „осветлени“, т.е. там те могат да бъдат съзнателно осмислени и анализирани.

В картата на Третия завет тази дарба е написана с едри букви, чрез секстила между Плутон и Меркурий. Най-добрите психотерапевти, психолози и астролози (практикуващи западната астрология) имат в картите си този аспект. Освен това Плутон в картата на Третия завет се намира в положителни аспекти не само към Меркурий, но също така и към Слънцето, както и към Асцендента. Това означава, че регенерация и осветление на тъмните подсъзнателни области (Плутон) се явява основна психологическа задвижваща сила на последователите на Третия завет. Това ще бъде постигнато не само чрез ментално-психологически процес (Меркурий), а още и чрез съзнателно направляван управленчески процес по отношение на достижението на целите на движението (Слънцето).

Всичко това недвусмислено говори, че новото движение би допринесло огромна полза за новата епоха на Водолея, ако съзнателно (квинконс) започне да пренася информация от Плутон към Уран. С други думи, много от истините трябва да бъдат изнесени и трябва да бъдат направени достояние на всички. За това недвусмислено говори фактът, че Уран е застанал именно в 3-ти дом на комуникациите и разпространението на информация. Несъмнено Учителят е имал това в предвид, тъй като астрологичната карта, построена върху деня, часа и мястото на първия обществен прочит на книгата му „Завета на цветните лъчи на светлината“ ни казва именно това.

Информацията трябва да се направи по-достъпна и да се изнесе на лесно разбираем език пред всички хора. Тя не бива да служи само за лично ползване на определен „елит“, без значение дали той е образуван от членове на бялото братство или от някакви други организации. Опозицията Уран – Нептун приканва да се намери общият знаменател между информацията за национално ползване (3-ти дом) и информацията предназначена за интернационално ползване (9-ти дом). Следователно информацията не бива да се консумира само на български език, а трябва да се превежда и разпространява из цял свят. Но при наличието на Нептун в 9-ти дом следва да очакваме много неточности при преводите от български на чужди езици. Затова трябва да се използват положителните аспекти заложили между Нептун от една страна и съвпада на Венера и Марс от друга. Чрез активни практически действия (Марс), пропити с любов (Венера) ще се стигне до одухотворяването и на други националности и култури (Нептун в 9-ти дом).

А тъй като между Плутон и Уран съществува квинконс, това в крайна сметка означава, че въпросната трансформация идваща от Плутон ще бъде от огромна полза за разпространение на идеите на новата епоха на Водолея. Но в квинкуса е заложила определена недодяланост. Затова и въпросното изнасяне на информация може да не протича съвсем хармонично, тъй като не става въпрос за тригон или за секстил. И въпреки това, усилия трябва да се правят постоянно и методично, като движението се опира на свободната воля на членовете: именно към това ни подканва този аспект.

А сега нека да построим картата и по системата Плацидус и да кажем няколко думи и за нея. Всъщност единствената разлика между равнодомната система и Плацидус се състои *в начина на изчисление границата на домовете*. Всичко останало се запазва едно и също. Тоест, Асцендентът е един и същ, разположението на планетите по знаци се запазва и аспектите между планетите остават неизменни. Единственото, което се променя е разположението на *някои* планети по домове, в дадения случай – Слънцето и Луната. При това границите на домовете е човешка концепция: на небето няма да намерите черти, които да го разделят на сектори.

Основната разлика при изчисленията на границите на домовете се състои в това, че равнодомната система отчита само *разстоянието*, което изминава дадена планета при ежедневното завъртане на земята около оста си, докато при Плацидус се взема в предвид също и *времето*, за което се изминава това разстояние. С други думи, ако разглеждаме картата от гледна точка на равнодомната система, можем да добием представа в какво положение се намираме в момента и какво трябва да направим, ако желаем да го подобрим (пътя). Но равнодомната система не ни дава отговор след колко време ще стане това. Това е оставено на свободната ни воля. По Плацидус, обаче, ние хвърляме поглед фактически върху това *как най-бързо* можем да стигнем до крайната цел, която от астрологична гледна точка е винаги духовна.

В този смисъл Плацидус е по-духовната система, понеже ни дава указания за бързо придвижване напред в духовен смисъл. Проблемът се заключава в това, че през вековете хората изключително много са се отдалечили от истинските духовни корени на астрологията. Те рядко разбират добре дори и съвсем елементарните астрологични тълкувания, направени по равнодомната система. Така че много малко хора са в състояние да разчитат (а още по-малко да прилагат) дълбоките духовни послания, заложили в картите по Плацидус. Но в дадения случай, понеже става въпрос за едно изключително важно движение, насочено към бъдещето на цялото човечество, трябва задължително да направим този опит.

Всъщност, вижда се че при промяната на домовата система, единствено се променят положенията на две планети. На първо място Слънцето от 11-ти преминава в 10-ти дом, а Луната вече не се намира в 5-дом, а вече е разположена в 4-ти. Променят се същото знаците на куспидите на 2-ри и 8-ми домове. Това са единствените разлики. Те обаче са много съществени. Луната може да се тълкува като народните маси, народа (в случая членовете на Бялото братство). Докато Слънцето олицетворява ръководната и изпълнителната власт на движението. Тези две небесни тела се намират в опозиция, което означава, че в техните принципи са заложили определени противоречия. Докато членовете на братството се стремят към креативен мистицизъм (Луна в Риби в 5-ти дом), ръководството на движението се стреми към организирана практичност (Слънце в Дева в 11-ти дом).

Луна в Риби се разлива по всички направления и често сменя настроенията си от едно крайно рязко състояние към друго. Проблемът се състои в това, че по този начин е трудно да се свърши някаква полезна организационна дейност. Целта на движението има изключително практическа насоченост - възплащението на Любовта във всички държавни и организационни структури. Това естествено не може да се извърши чрез съзерцание и медитация. Това може да се постигне само чрез тежък, постоянен и упорит труд в практическата сфера на живота. Именно поради това в картата се откроява стелиум от три планети в земната Дева.

Противоречието по остта 5-дом (на Слънцето) и 11-ти дом (на Уран) може да се разглежда и като противоречие между индивидуализма и колектива. В дадения случай 5-ти дом символизира индивидуализъм, а противоположният 11-ти дом е олицетворение на колективната дейност. Това противоречие излиза на преден план особено силно сега в епохата на Водолея. В Австралия например всеки живее в къща, която по дизайн задължително се отличава от този на всички съседи. Обаче разположението вътре в самите къщи е изключително подобно. Размерите на блоковете земя е също разпределено еднакво. Също, всички хора ползват уникални облицовки и рамки за своите мобилни телефони. Но самите телефони са практически едни и същи. Почти всеки втори човек ползва iPhone. Тоест под многообразните фасади (Водолей) откриваме един и същ доминантен център (Лъв).

Същото се отнася и за технологиите по принцип. Независимо от цялото им разнообразие, всички технологии всъщност биват разработвани от само няколко световни научни центъра, които се броят на пръстите на едната ръка. Същото се отнася за обществото по принцип. Независимо, че епохата на Водолея ще се отличава с неповторима индивидуалност на всички членове на обществото, всички те ще бъдат подчинени на един общ международен център (противоположния знак Лъв).

В този смисъл, противоречието по остта 5-ти дом / 11-ти дом в картата на Третия завет е изключително показателно. То отразява не само вътрешните противоречия в движението, но и глобалните предизвикателства, характерни за епохата на Водолея по принцип. Тоест чрез разрешаването на тази опозиция в собствената си карта, движението ще допринесе за разрешаването на глобалната опозиция Водолей – Лъв в международен мащаб.

В конкретния случай Луна в Риби в съзидателния 5-ти дом може да се разглежда като способността на определени членове на движението да достигат високо медитативно ниво (Риби) и по този начин да канализират творчески (5-ти дом) енергията изхождаща от тях. В същото време обаче резултатите от една таква работа са нищожни ако бъдат приложени само в личен план. Те трябва да бъдат внедрени в обществената работа на всички групи на обществото. Ето към това се стреми ръководството (Слънцето) разположено в противоположния 11-ти дом на земната и практична Дева.

Несъмнено работата с краските и цветовете е изключително полезна, защото води до стремителното *лично* израстване на индивида, който се е научил да работи с тях. Проблемът на знака, в който се намира Луната, обаче (Риби), се заключава в невъзможността му за нормално общуване с останалите членове на обществото чрез думи и изрази. Под управлението на Рибите можем да открием изкуството, но не и точните науки. Каквито и прозрения да е получил човекът, намирайки се в своето медитативно състояние, до каквито и върховни духовни опитности е достигнал, всичко това е само за негово, така да се каже, лично ползване. Ако той се опита да сподели опита си с някой друг, той не може да го направи, понеже думите не са приспособени да предават подобни духовни опитности. Ето защо част от информацията трябва да се предава само чрез картини, образи, музика, изкуство и т.н. (Луна в Риби в 5-ти дом).

Но това обаче може да нанесе сериозно поражение на движението като цяло, понеже то остава до голяма степен неразбрано от останалите хора. Фактически, стига се до сериозната заплаха цялото движение на Новото човечество да попадне под изолация и/или изобщо да не достигне целите си. Такава участ е постигнала множество източни учения (например Будизма), които са насочени само към индивидуално израстване, а не към сплотена организация в колектив.

Рудолф Щайнер, например, многократно ни предупреждава за тази опасност. Затова той набляга преди всичко върху интелектуалния и научния подход при предаването на знания. Учението на Беинса Дуно недвусмислено е насочено към това, движението да обхване всички хора. Именно затова Учителят организира вериги, като символ на сплотеност, организираност и проникване навсякъде. Фактът, че три планети са разположени в 11-ти дом недвусмислено указва на факта, че работата с групите е задължителна. Крайната цел на движението е Любовта да проникне навсякъде, всред всички хора, във абсолютно всички сфери на човешкия живот. Затова, то трябва да се насочи към работа с групите, с широките маси, с обществените организации, с колективите, със сдруженията и със учрежденията. Всички те се намират под управлението на 11-ти дом.

Досега, в продължение на 100 години Любовта, заложената в книгата „Завета на цветните лъчи на светлината“ извира като чист планински извор, но се събира във вид на вода, която не се движи. Символ на това са Седемте Рилски езера. Организираните се ежегодни събирания и всред членовете на братството има натрупана много духовност, но в огромната си част тя не се изнася навън. Тя остава само за лично ползване на членовете на дружеството. За да бъдем пределно обективни, трябва да кажем, че Седемте Рилски езера са все пак отточни. Тоест, има някакво минимално оттичане на информация и „всред низините“, но общо взето водата в езерата е статична. С други думи, говорим за Луна в Риби.

Това, към което ни подканва тази опозиция е да се излезе навън и да се разлее тази духовност широко всред света, така че да се намери практическо приложение за всички (Слънце в Дева в 11 дом). Любовта, която в момента извира от този чист планински извор не бива да се събира на едно място, а трябва да се разлива във вид на множество реки, които изтичат надолу и напояват засушените райони в низините. Това е смисълът на това астрологично разположение.

Все пак изместването от остта 5-ти / 11-ти дом според равнодомната система и преминаването към опозиция 4-ти / 10-ти дом според Плацидус говори, че дълбоките духовни корени на тази опозиция следва да се търсят на национална основа. Четвърти дом има отношение към фундамента на обществото, на неговата почва и едно такова разположение е изключително кармично по своята същност. Това е така, не само защото Луната управлява 4-ти дом и се чувства там у дома си, но и защото оттам тя хвърля една ярка светлина върху произхода на Третия завет и неговите, така да се каже корени. По думите на Хари Салман:

„Вторият нов елемент в християнството е идеята за Второто Сътворение. Свети Павел говори за Първото и Второто сътворение. Първото сътворение е светът, който е сътворен от Бог-Отец [Слънцето] можем да добавим и Богът – Майка [Луната]. Този стар свят вече се дезинтегрира. Сега е необходимо ново сътворение. Това е, което сега носи Христос – Ново небе и Нова земя.

Те могат да бъдат сътворени само с помощта на човешките същества, развили у себе си силата на любовта. Тя е всъщност основният трансформатор на сътворението. Любовта у човека е творецът на Новото небе и земя. Това вече не е светът на Бог-Отец, това вече е светът на Сина, на Христос. Тази е другата основна разлика между традиционните духовни практики и християнските духовни практики.

Традиционните духовни практики се стремят да преживеят Сътворението на Бог-Отец. Те се стремят да преживеят космическото единство с него, например в суфи-танците. Има обаче и друг вид преживяване. То е християнското преживяване на Второто сътворение, в което ние вече не търсим единение с космоса като цяло, но търсим единство чрез обединение с другите хора по такъв начин, че да създадем истински общности на братство и любов. Това е, което носи следващата славянска култура на Водолея. Не космическото съзнание както се е разбирало в миналото, но всемирното братство на цялото човечество, в което всеки индивид ще бъде напълно съзнателна единица.“ [29]

Това преживяване, тази опозиция между Слънцето и Луната е кармично заложен в историята на движението. В този смисъл Третият завет далеч не е започнал в годината 1912. Ако трябва да го разгледаме в смисъла на неговото истинско предназначение, а именно да разпространи идеята за Любовта по света, то семената на това движение са посяти в периода 5067 – 2907 пр. Хр. Това е бил периодът на Втората културна епоха [26, стр. 300]. Това е така, защото отражение на Шестата култура трябва да се търси именно във Втората култура. Следователно Славянската раса е съществувала във вид на своя прототип именно през този период. Тогава е разцъфтявала Древноперсийската култура, която се е развивала на териториите на съвременен Иран, Средна Азия и Афганистан. По разположението на Луната в 4-ти дом като една от страните на голям квадрат следва да предполагаме, че дейността на Учителя е започнала в неговите превъплащения още по онова време. Неслучайно пра-българите са се преселили от онези райони и са се съединили със славянските и тракийските племена, наследници на Орфеевата мъдрост. Всичко това съвсем не е случайно. Според Димитър Калев:

От гледна точка на езотеричната анатомия за свръхсетивните тела, т.нар. *българи* били последните в християнската цивилизация, които запазили определена дисоциация и отделно възприемане на етерното и астралното си тяло – и в будно, и в сънно състояние. Предпочитали да живеят в общини и по правило били схващани от конвенционалната култура като еретици (особено след XIV в.). Според Духовната наука на Р. Щайнер, главната тяхна отлика от останалите била следната: след смъртта си, гледайки от Духовния свят към Земята, те усещали, че Христос вече не може да бъде разбран от земното човечество, но въпреки това трябва да има сила, с чиято помощ Той да бъде приет. Така *българите*, от една страна, разбирали как катехизисът, литургията и причастието, губейки характера на древните мистерии, вече не водят до непосредствена връзка с Духовния свят, а от друга страна, стигали до потребността от обновено откровение на Христос. С други думи, *българите* станали изразители на това, което с настъпването на епохата на Архангел Михаел и с изтичането на Кали-Юга, т.е. на прехода между XIX и XX в., би трябвало да стане духовно откровение...

Словото и методологията на Учителя Беинса Дуно са адресирани към окултно-анатомичната и окултно-физиологичната специфика на хората, характеризирани по-горе с езотеричния термин *българи*, т.е. към тези, които все още могат отделно да преживяват етерното и астралното си тяло и са склонни към драматично усещане на борбата между доброто и злото. Затова в 22-годишния цикъл лекции пред Школата на езотеричното християнство в България главни и постоянни теми са тези за седемте природни помощници – езикознание, диалектика, риторика, математика, геометрия, астрономия и музика. Няма друга школа в историята на ХХ век, разгърнала тези духовно-научни сфери с подобна спиритуална пълнота.

Словото и методологията на Учителя Беинса Дуно са съобразени със спецификата на славянските Народностни души и специално – с тяхната предимно етерна природа. Езикът, стилът и структурата на проповедите е музикален и имагинативен. Методите са изключително природни, разчитащи на възприемането на духовните сфери като отразени от Земята. Пентаграмът, *Завета на цветните лъчи на Светлината* и трите части на *Паневритмия* са адресирани преди всичко към природно преживяване на Етерното тяло. Към него е адресиран и братския комунален живот, братските обеда и вечери, посрещането на слънчевия изгрев и високопланинския лагерен живот.

Всичко, изложено дотук, е пряко свързано с бъдещата мисия на източните славяни и Русия – подготовка на Съзнаващата душа (чрез тайнството на Граала) за сливането ѝ със Себедуха през Шестата следатлантска културна епоха. Поредицата от неделни проповеди на Учителя Беинса Дуно, озаглавени „Сила и Живот“, изцяло третира състояния и преживявания, свързани с Етерното пришествие на Христос. Цялата символика и музикална образност на Словото и методите носят настроението на Граала, с което сетивно-природното се одухотворява. [30]

Въпросът обаче остава висящ – по коя система следва да се развива движението оттук насетне? Това е така, защото в опозицията между Луната и Слънцето е заложено Космическо противоречие: това е единството и борбата на мъжкото и женското начало, на активния и на пасивния принципи, на Ин и Ян, на индивидуализма и на колективния живот. Единият от възможните варианти е това да става по изключително дълбокият духовен начин, описан от Плацидус. По този начин Луната в 4-ти дом и Слънцето в 10-ти ще водят до силното духовно израстване на движението и на България в частност. Другият подход, който е по-земният и по-прагматичният (според равнодомната система) е да се остави Луната да действа от творческия 5-ти дом в опозиция на Слънцето в добре организирания, колективен 11-ти дом. От това полза ще има не само България, но и целия свят.

България с примера си може да покаже как духовното креативно начало (5-ти дом) може да бъде приложено по отношение на социалния живот (11 дом) и да му бъде дадена конкретна практическа изява в материалната сфера на живота (Дева). Духовното развитие на българите по първия модел ще се извършва по-бързо. По втория това ще става по-бавно. Но по първия полза ще имат по-ограничен брой хора, докато по втория полза ще има цялото човечество. Но ако говорим за Любов с главно „Л“ как можем да поставим собствените си интереси пред тези на някой друг? Върху ръководещия етнос пада отговорността за останалите народи.

Освен това България нагледно може да даде пример как да се разреши на пръв поглед трудното противоречие между индивидуализма и колективизма (опозиция между 5-ти и 11-ти домове) – а това ще бъде една от основните задачи за разрешение пред Славянската раса в новата епоха на Водолея. Така че колективните решения не целокупния български етнос влечат след себе си кармични последици от огромна важност: не само за нас самите, но и за цялото човечество. Ще успеем ли да докажем, че действително заслужаваме да бъдем проводниците на Любовта всред света? От сумарното решение, базирано на свободната воля на всички последователи на Третия завет, зависи до голяма степен как ще се развият събитията занапред и как ще изглежда светът населен от Новото Човечество.

Книгата „Завета на цветните лъчи на светлината“ на пръв поглед изглежда като едно мъниче. Повечето от текстовете на пръв поглед като че ли са произволно отскубнати оттук-оттам от различни библейски текстове. Има много малко авторски текстове, написани от самия Дънов и дадени в курсив. На пръв поглед изглежда несериозно тази книга да претендира за световна или общочовешка значимост. При внимателното вглеждане обаче, човек открива огромната ценност на написаното. То е като един вид сгъстена мъдрост, и то сгъстена до такава огромна степен, че се е превърнала всъщност в един брилиант. Ценността на брилианта се измерва не толкова с неговия физически обем, тъй като всички брилианти са сравнително малки. Тяхната ценност се състои най-вече в тяхната чистота и във съвършенността на подредбата на техните атоми. Един ден в далечното бъдеще цялата материя ще бъде облагородена по такъв начин. Абсолютно всички атоми в материята ще бъдат подредени перфектно. И следователно, този бъдещ свят ще бъде до голяма степен съвършен. Книгата на Петър Дънов ни дава ясен пример как това може да бъде постигнато. Към тази книга трябва да се отнасяме точно така, както се отнасяме към светите писания от Библията, защото това е всъщност Третият завет. В него е заложена същата Мъдрост, както и в първите два, ако не и повече!

гр. Пърт, Австралия

17 юни 2012

Препратки

1. Дънов, Петър. Завета на цветните лъчи на светлината, шесто издание, подготвено по първото издание от 1912 г. Издателство „Бяло Братство“, София, 2004 г. <http://www.astrology.bg/files/ZAVETA.pdf>
2. Дънов, Петър. Изворът на доброто. Последно слово на Учителя. Мърчаево – 1944 г. Записал словото Боян Боев. Издателска къща „Роял - 77“, Варна, 1992 г. http://www.bratstvoto.net/vehadi/menu/b0/Izvorat_na_dobroto.pdf
3. Дънов, Петър. Акодирание на човешката душа. Архив на Боян Боев. Том I. Издателство „Бяло Братство“, София, 2007. <http://www.bialobratstvo.info/dmdocuments/Akord1.pdf>
4. Дънов, Петър. Акодирание на човешката душа. Архив на Боян Боев. Том III. Издателство „Бяло Братство“, София, 2009. http://www.beinsadouno.com/board/index.php?app=downloads&module=display§ion=download&do=confirm_download&id=199
5. http://en.wikipedia.org/wiki/Elizabeth_Magie
6. Вангелов, Петър А. История, значение и сила на цариградската библия от 1871 г., в Библия, ИК Виделина, 2000 г. ISBN 954-8925-23-0
7. Библия, ИК „Виделина“, София 2000, ISBN 954-8925-23-0
8. Вангелов, Петър А., Библия, ИК „Виделина“, София 2000, ISBN 954-8925-23-0
9. Вергова, Ваня. Лична кореспонденция от 12 и 13 май 2012.
10. Боев, Боян. Завета на цветните лъчи на светлината. Архив на Боян Боев.
11. Червенков, Любомир. Въведение в западната астрология. ИК Кибеа. 2010 г. ISBN 9544-74540-8
12. Червенков, Любомир. Доклад за астрологическа карта на етноса на България. http://lubomir.name/bg/html/eadoa_ia_aueaadress.html
13. Tchervenkov, Lubomir. The Age of Aquarius. http://lubomir.name/html/the_age_of_aquarius.html
14. Стоянова, Красимира. Ванга. Истината. Племенницата на Ванга разказва. ИК „АБГ“.
15. Табакова, Цветана (Лиляна). Звучащата Кабала. Науката за числата, буквите и човешките имена. От сп. „Житно зърно“ от 2000/2001 г.
16. Тодорова-Кабала, Даниела. Нумерологията, Връзката ни с древните. <http://nauka.bg/forum/index.php?showtopic=1989>
17. The Holy Bible, New International Version, Encyclopaedia Edition. Concordance Dictionary, Maps and Other Bible Study Resources. Published by The Bible Society in Australia, 2007.

18. Вазов, Иван. Българският език. Стихосбирка „Поля и Гори“. 1882 г. <http://www.slovo.bg/showwork.php3?AuID=14&WorkID=970&Level=2>
19. Тосева, Катерина. Език свещен на моите деди. Електронна статия, публикувана на 21.02.2008 в www.pravoslavie.bg
20. Къщата на Завета в Арабанаси. <http://www.beinsadouno.org/bg/node/2683>
21. Guide Bulgaria. разстояния от с. Арабанаси (област Велико Търново), http://bg.guide-bulgaria.com/NC/Veliko_Turnovo/Veliko_Turnovo/Arbanasi/bg_Distances.aspx
22. Братски живот. Видеокалип, заснет от Бялото братство относно „Завета на цветните лъчи на светлината“. 2010 г. <http://www.youtube.com/watch?v=eIyYaHF9uxQ>
23. Левин, М. Б. Лична кореспонденция от 13 и 14 юни 2012.
24. Приемане на Григорианския календар. <http://bg.wikipedia.org/wiki/%D0%9F%D1%80%D0%B8%D0%B5%D0%BC%D0%B0%D0%BD%D0%B5%D0%BD%D0%B0%D0%B3%D1%80%D0%B8%D0%B3%D0%BE%D1%80%D0%B8%D0%B0%D0%BD%D1%81%D0%BA%D0%B8%D1%8F%D0%BA%D0%B0%D0%BB%D0%B5%D0%BD%D0%B4%D0%B0%D1%80>
25. Parker's Astrology by Julia and Derek Parker. Dorling Kindersley. London, New York, Sydney, Moscow. 1994. ISBN 0-7513-0153-1.
26. Щайнер, Рудолф. Евангелието на Матей. Дванадесет лекции изнесени в Берн от 1 до 12 септември 1910 г. Антропософско издателство „Даскалов“, Стара Загора. 1996 г. <http://anthroposophie.byu.edu/bulg/123.pdf>
27. Oxford dictionary. Definition for "grand trine" <http://oxforddictionaries.com/definition/grand%2Btrine>
28. Дънов, Петър. Волята на любовта. Утринно слово. 27.10.1940 г. 5 ч. сутринта. София – Изгрев. <http://triangle.bg/books/1940-09-29-05.1998/1940-10-27-05.html>
29. Салман Хари. Българската мисия. Значението на българите за Европа. Хелиопол. 2006. ISBN 978-954-578-146-9 <http://vaseto.info/books/56.pdf>
30. Калев, Димитър. Духовната специфика на източна Европа, България и славянството, и мисията на учителя Беинса Дуно. Електронна статия. http://www.dimitar.kalevi.eu/duhovnata_spetsifika_na_iztochna_evropa_balgarriya_i_slavyanstvoto_i_misiyata_na_uchitelya_beinsa_duno.html